XXX. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM　　Ára: 1,80 Ft　　1974. DECEMBER 26.

Vasvári Anna rajza

KARÁCSONYI HAJRÁ

– Ne felejtsük el, hogy a töltöttkáposztát az ágyneműtartóba tettük...

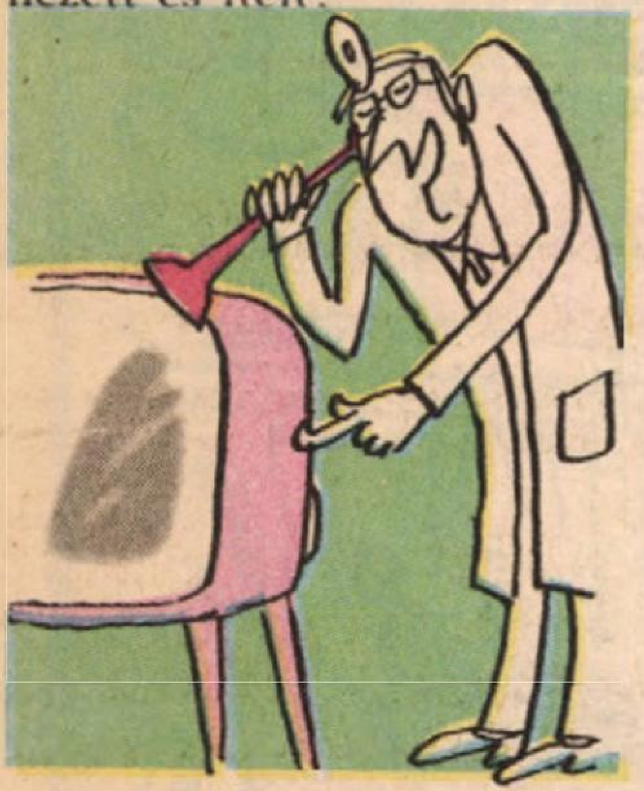

KEDVES LUDAS!

VISSZA A TERMÉSZETHEZ!

Kezdetben vala a természet panorámája, és a lombsuttogás meg a rigófütty. Aztán jött a képernyő panorámája, és a rádióból a zene minden mennyiségben. Most mintha visszakanyarodnánk a természethez. Legalább is nálam ez az eset.

November 28-án, szerencsére Stirlitz után!, édesszép Oretta készülékem kép és hang nélkül maradt. Másnap hívtam a Gelkát. Harmadnap a Gelka jött, nézett és ítélt:

— Kimúlt a sorkimenő primértekercs, kapni nem lehet, megjavítani nem tudjuk!

— Mikor lesz ilyen tekercs?

— Arra még kilátás sincsen!

— Mennyibe kerül egy ilyen alkatrész?

— 33 forint.

Bejártuk a szolnoki szaküzleteket, hiába. Délután meghallgattam a rádióban a 168 órát. Ott tette szóvá a riporter egy tévétulajdonos panaszát, aki beugrott a hirdetésnek, hogy: „régi tévét felemelt áron veszünk". Kiment hozzá a „becsüs", és ígért a többezer forintos televíziójáért hatszáz forintot. Mikor a tulajdonos elképedt, a becsüs barátságosan elköszönt, mondván: „Sok címem van. Húsz percnél többet egy helyre nem áldozhatok. Hatszáz forint, vagy már itt sem vagyok..."

December 4-én én is a Mikulásra spekuláltam, mint a Ludasban a „Nincs kazetta" című panasz írója. Hátha nemcsak a csemegeboltokat töltötték fel csokoládéval, hanem a szaküzleteket is alkatrészekkel. Ismét felkerestem a boltot. Elszántan benyitottam:

— Sorkimenő primértekercs?

— Még kilátásban sincs! De miért nem tetszik a tévét eladni? Tessék eladni!

Most kezdett derengeni bennem. Nincs valami összefüggés a televíziók emeltszintű felvásárlása és az alkatrész-hiány között? Bíznak benne, hogy lesz sok dühös ember, aki eladja a tévéjét egy 33 Ft-os alkatrész hiánya miatt 600 Ft-os áron!

Én másképp döntöttem. A postán lemondtam a tévé-előfizetésről, és visszatértem a természet panorámájához. Ma újra láttam a Tiszát... Gyönyörű volt! Sokan sétáltak. Gyanús!

Várom, hogy a rádiómra is kimondják: Alkatrész hiánya miatt nem tudjuk megjavítani. Tessék eladni!

Hát azt sem adom el. Elteszem, mint szép idők tanúját, — s tavasszal jöhet a lombsuttogás meg a rigófütty!

Kiss Béláné
Szolnok

ZÖLD, DE NEM PARK

A János-kórház előtt kis park: van ott újságos, virágos, trafikos pavilon és egy parányi édességbolt is. Ám az árudák mögötti térség elképesztően piszkos. Különféle papírhulladékot sodor a szél és zöld színű a park a borosüvegek műanyag kupakjától. Másfajta „látványosság" is kerül itt az ember szeme elé. A minap láttam például egy rongyhalmaz tetején kényelmesen fekvő férfiút, aki széles mozdulattal, kadarkás üveget nyújtott át marcona szesztestvérének.

Bízunk abban, hogy a hatóság figyelmét nem kerüli el a János-kórház előtti park és intézkedésük nyomán végre valóban park lesz!

(f. i.)

PATAK A PINCÉBEN

Bővizű patak folyik a pincéinkben, már egy félév óta. A Budapest I., Naphegy utca 45. szám alatti ház, amelyben lakunk, eléggé elhanyagolt, már régen tatarozásra érett épület. Félő,

hogy ez a pincében folydogáló patakocska még a ház alapjait is megrongálja, ha nem intézkedik sürgősen az IKV. Egyelőre még csak ott tartunk, hogy vegyvizsgálatot folytatnak: vajon forrás-e, szennyvíz-e vagy pedig ivóvíz-e a patakocska? Az I. kerületi Tanács építési osztálya kötelezte az IKV-t, hogy rendezze az ügyet, mégsem történt hathatós intézkedés. Talán megvárják, amíg folyammá dagad a patakocskánk?

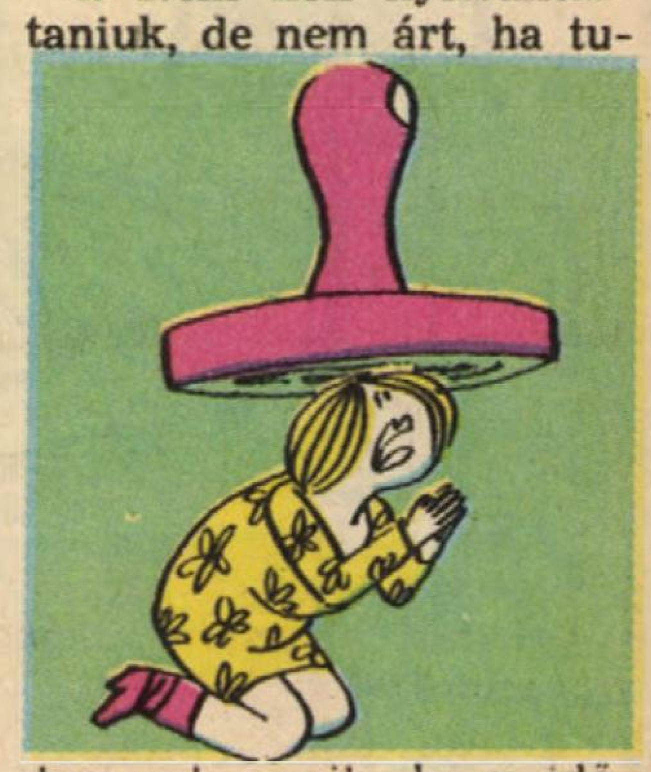
A ház lakói

ZAKLATÁS

1967 óta fizettem a XII. ker. Tanács pénzügyi osztályának az adót a CR 89—72 rendszámú személygépkocsi után. Akkor még Szabó Éva néven, XII. ker. Ráth György u. 1/E. sz. alatti lakosként. 1968-ban férjhez mentem, azóta Szekeres Istvánné a nevem és a XIII. Visegrádi u. 43—45. alatt lakom. A személyi adataimban bekövetkezett változást a Tanácsnak bejelentettem, és az adót is ennek megfelelően fizettem. Nem is volt probléma egy darabig, 1972 márciusában azonban a gépkocsit eladtam, ezt a tényt a Tanács által rendszeresített formanyomtatványon, ajánlott levélben bejelentettem. Ennek ellenére a pénzügyi osztály azóta hat alkalommal küldött ki felszólítást, újabban végrehajtási utasítást, növekvő összegekkel. Jelenleg 1716 forintot követelnek rajtam.

Kérem, segítsenek, hogy a XII. ker. Tanács adóügyi csoportja vezesse keresztül nyilvántartásán a következő adatokat:

1. A nevem nem Szabó Éva, hanem 1968 óta Szekeres Istvánné.
2. Nem a XII. Ráth György u. 1/E alatt lakom, hanem a XIII. Visegrádi u. 43—45. alatt.
3. A CR 89—72 rendszámú gépkocsit 1972 márciusában eladtam, a vevő adatait tartalmazó ajánlott levelet a XII. ker. Tanácsnál 60.143 sz. alatt iktatták 1972. III. 22-én.
4. Nem kell nyilvántartaniuk, de nem árt, ha tu-

domásul veszik, hogy időközben háromgyerekes családanya lettem, és az apró gyerekek mellett nem tudok berendezkedni arra, hogy 3—4 hónaponként személyesen bemenjek a Tanácshoz a birtokomban levő bizonylatokat bemutatni.

Elhatároztam, hogy most nem megyek! De mi lesz, ha letiltják a fizetésem, vagy kiküldik a végrehajtót?

Szekeres Istvánné
Budapest

SÍPOL A HÉV

Több óbudai lakó nevében szeretném megkérdezni: lehetne-e tenni valamit annak érdekében, hogy azok a dolgozó emberek, akik a HÉV vonalán laknak, nyugodtan tölthessék éjszakáikat és pihenten mehessenek munkába? A HÉV-szerelvények vezetői éjjel-nappal csodálatos sípszókkal, trillával zaklatnak bennünket. A HÉV kötött pályán megy, zárt területen. Figyelemmel kísértük, hogy sokszor indokolatlanul trilláznak a vezetők, szinte a maguk szórakoztatásaként. Erre a szép füttyszóra igen sokan felébrednek, zavarja a felnőtteket és gyermekeket. Miért nem vezetik be, hogy a HÉV is fényjelzést adjon veszély, vagy vélt veszély esetén?

Az óbudai lakók nevében:
Z. K. A.

KILENC GYEREK KÉRÉSE

Kilencen vagyunk testvérek, legfőbb szórakozásunk, játékunk egy DO—651-es típusú, 906-os gyártási számú vetítőgép. Sajnos, nem tudjuk használni, mert mostanában sehol sem kapunk hozzá égőt és biztosítékot. Kérjük, segítsenek nyomravezetni bennünket: hol találjuk meg a hiányzó alkatrészeket a mi kedves vetítőgépünkhöz?

Ilisz Piroska
Dunaújváros, Erkel kert 6.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Lehetne egy paragrafussal több?" cím alatt cikk jelent meg a Ludas Matyiban. A cikknek az a része, amely azt állítja, hogy az IKV a kéményeket megjavíttatta a Fővárosi Kéményseprő Vállalattal, nem fedi a valóságot, mivel vállalatunk 1968-tól kémények javításával nem foglalkozik.

Az történt, hogy a javítás után a VII. kerületi IKV 9. sz. Házkezelősége ismételt vizsgálatot rendelt meg vállalatunknál. A vizsgálat meg is történt és a kiadott szakvéleményben közöltük, hogy a javítás nem volt megfelelő, további javítás szükséges ahhoz, hogy a kéményeket rendeltetésszerűen lehessen üzemeltetni.

A cikk megjelenése után újból meggyőződtünk arról, hogy a kémények még most sincsenek olyan állapotban, hogy arról pozitív nyilatkozatot tudjunk kiadni.

Jurcsik János
igazgató,
Fővárosi Kéményseprő V.

KARÁCSONY

Hetek óta értekezem a családdal: a feleségem ugyanis gondos asszony. Az ünnepeken nem akar szégyenben maradni a vendégek előtt, viszont feleslegesen sem akarja kidobálni a pénzt.

— Na, nézzük! — mondta. — Karácsonyeste csak a legközelebbi családtagok jönnek el. Leszünk tehát huszonöten...

— Én csak húszat számoltam.

— Én is. De mi is öten vagyunk. A halászléhez tehát kell nyolc kiló hal. Felírtad?

— Igen. Hét kiló hal — mondtam, és leírtam hatot.

— Nyolcat mondtam! — belenézett a papíromba, és azonnal ki kellett javítani a számot. — Ezután lesz túróscsusza és torta... Ezek adatait majd holnap írjuk be...

— Ne feledkezz meg a borról!

— Igaz! Karácsonyeste kell 10 liter, a két ünnepre is napi 10 liter. Írj fel negyven litert...

— Ez csak harminc — javítottam ki a feleségemet.

— Igen. De legfeljebb marad Szilveszterre is...

Beírtam ötvenet. Nem fog maradni!

— Első nap Kékesdyék és Javasék jönnek. Velük együtt leszünk tehát tizenketten. Ez összesen három pár csirke. Felírtad?

— Természetesen. Aztán erre a napra is kell két torta, a levesbe zöldségek, vennünk kell kávét... Írj be két kiló kávét...

— Presszót nyitunk?

— Csak elég legyen! — sóhajtott a nej. — Délután ugyanis jönnek Feldiék, Kökényék és az előre nem látott vendégek. Jó lesz, ha veszünk néhány kiló sós és édes teasüteményt, valamint sütni kell a két napra legalább 10 diót és ugyanannyi mákosbeiglit.

Én közben írtam a diót, a mákot, a lisztet...

— Estére hideget vacsorázunk! — mondta az asszony.

Felírtam öt nagy hidegtálat, gyümölcsöket, valamint a feleségem specialitását: a tejszínhabos gezemicét. Ezt nem tudom pontosan elmesélni, micsoda: van ebben mindenféle gyümölcs, csokoládé. Egy pohárka önköltsége húsz forint.

A második nap már jobbnak ígérkezett. Ebédre csak egy családot várunk, igaz, hogy ők hatan vannak, de a hatból kettő jóformán nem eszik, csak iszik, mert délre mindig

részegek. Ezen a napon azt a kaját esszük, amelyet annak idején Antal Imre mutatott be a show-műsorában. Kell bele nagyon sok sonka, füstölt sajt, krémsajt és fejenként egy tojás. Valamint zöldbab meg mindenféle zöldségek. Levesre nem lesz gondunk, mert az marad az előző napról. Aztán erre a napra is kell két torta, sütemények, kávé...

— Írj fel legalább három liter konyakot! — utasított az asszony.

— Felírtam négyet. Ne érjen meglepetés.

Estére is sokan beesnek, de ezekkel nem törődünk. Batyu-vacsora lesz. Azt esszük, ami a három napból megmaradt.

— Tavaly is ez a batyuvacsora volt a legfinomabb — emlékezett a feleségem. Csak arra nem emlékezett, hogy én kétszer mentem le a közeli étterembe italért, kenyérért, majd később szendvicsekért.

Végül összeadtuk a vásárolni valók árát, és olyan félelmetes összeg jött ki, hogy kénytelen voltam átvenni az irányítást.

Fogalmaztam egy táviratot, melyet megkapott mindenki, akire számíthattunk. Sőt, megkapták azok is, akiktől féltünk, hogy eljönnek. A biztonság kedvéért a távirat egy példányát kitettük az ajtónkra is:

„KÖZBEJÖTT OKOK MIATT AZ ÜNNEPEKET A VIDÉKI ROKONOKNÁL KELL TÖLTENÜNK. MINDENKINEK KELLEMES ÜNNEPEKET!"

A feleségem elolvasta a szöveget.

— És hová megyünk?

— Sehová. Itthon maradunk, illegalitásban...

Ősz Ferenc

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

AMERIKAI HELYZETKÉP

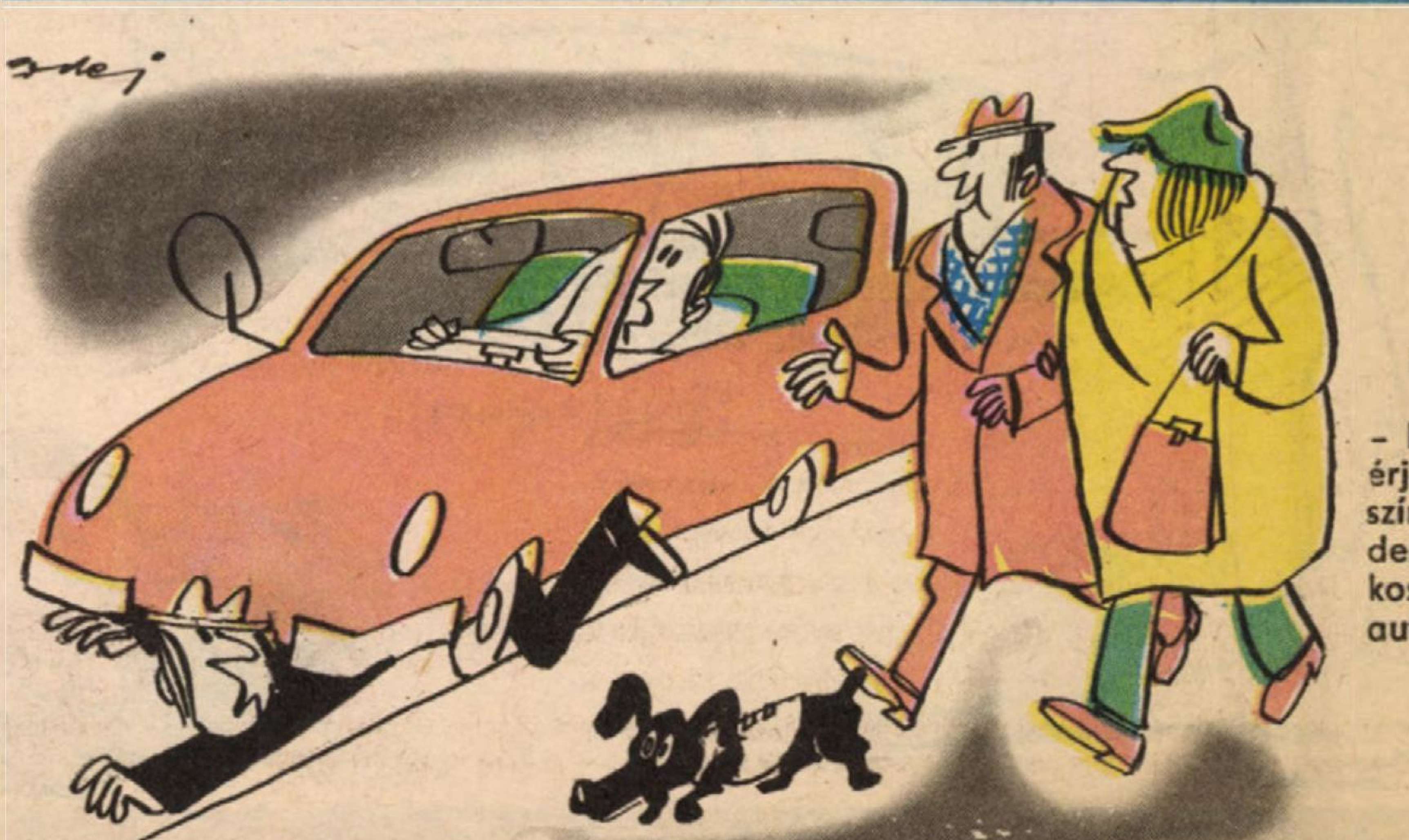

(International Herald Tribune)

ÉSZAK-ÍRORSZÁG KERESZTJE

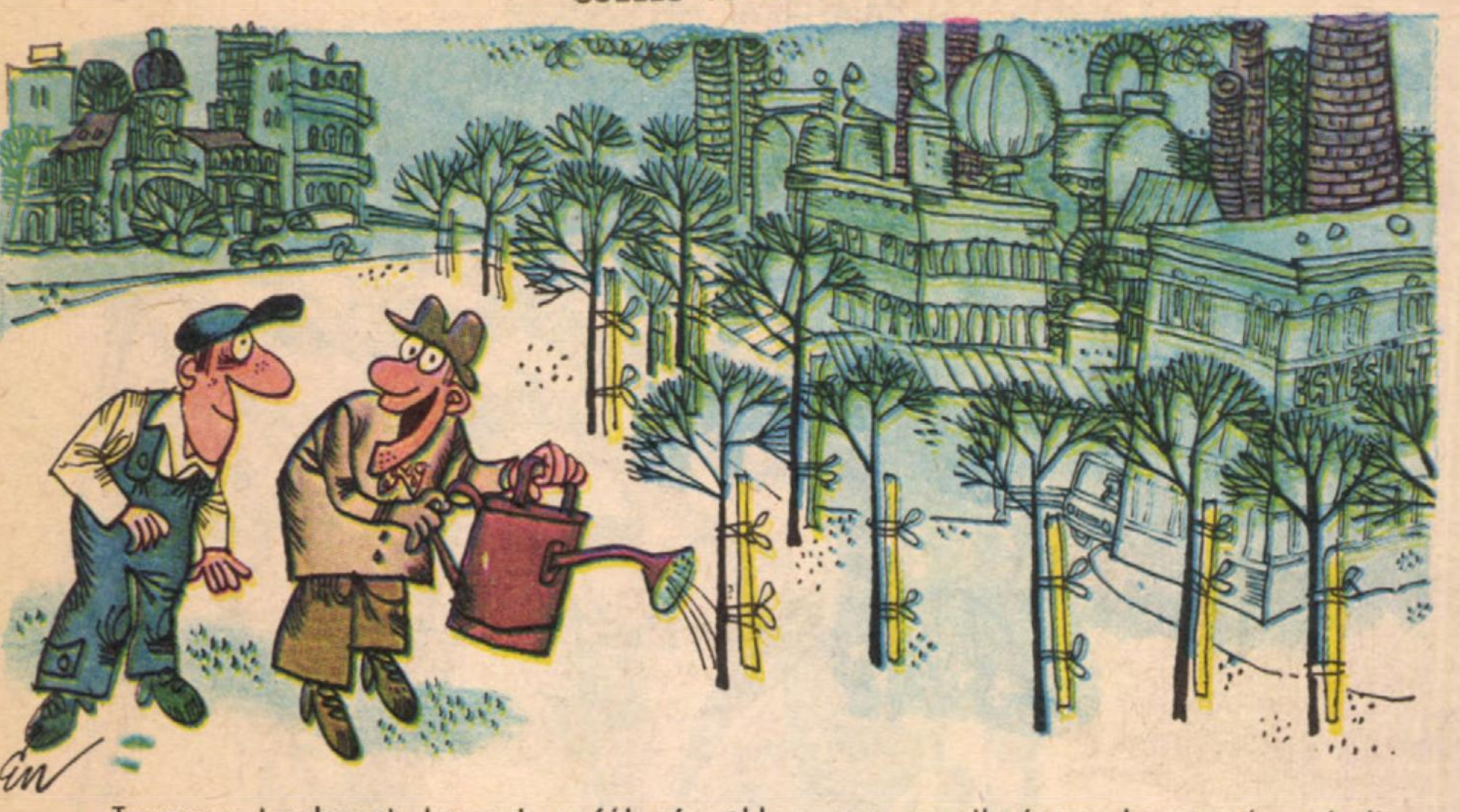
(Die Welt, NSZK)

EREDMÉNY

– Nemsokára elérjük a világszínvonalat: minden pesti lakosra jut egy autó...

CSELES IGAZGATÓ

– Tavaszra lombosak lesznek a fák, és akkor nem veszik észre, hogy még mindig nem települtünk át vidékre...

JÓSÁG

– Nem volt szívem tovább engedni: rettenetesen tüsszögött szegényke...

Levélváltás a szabad időről

Tisztelt Szerkesztő úr!

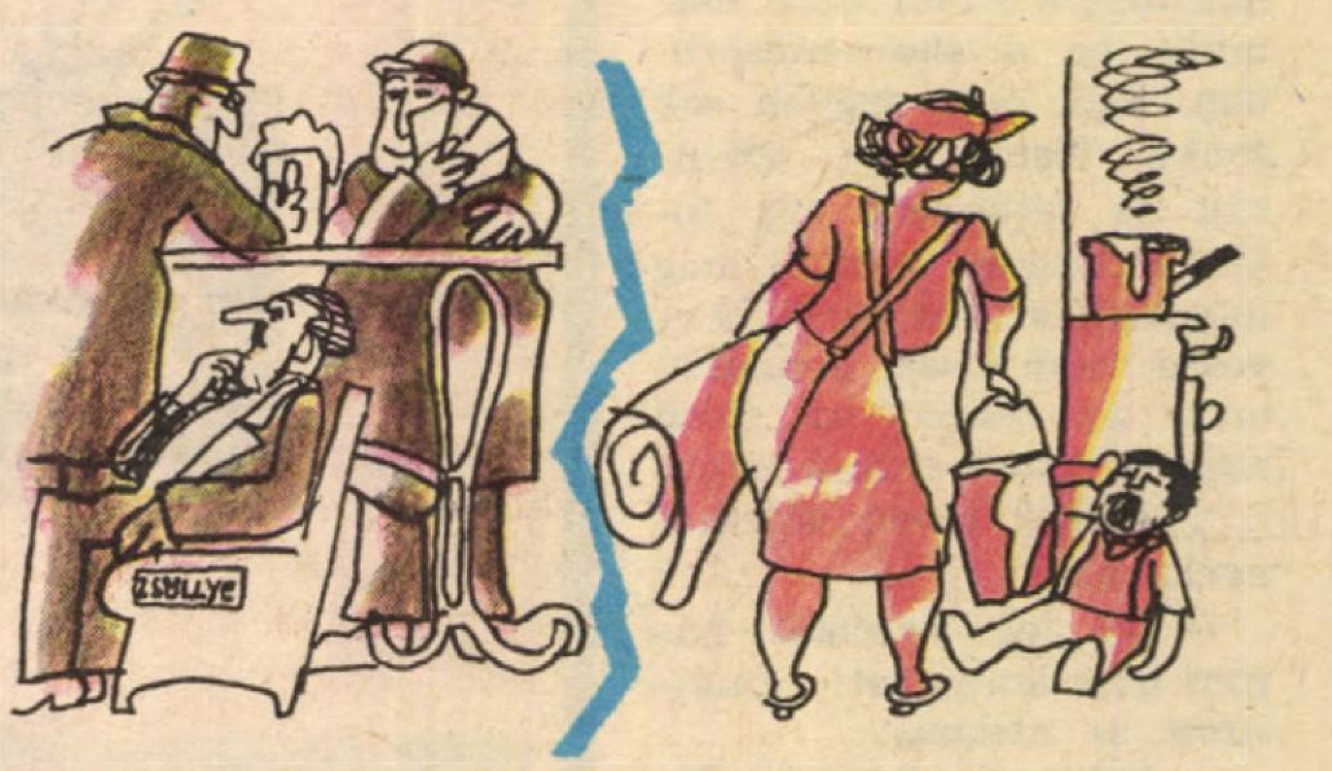
Nekem nincs szabad időm, mert gyerekem és háztartásom van. A férjemnek csak szabad ideje van, de nincs se felesége, se gyereke, se háztartása. Úgy tessék ezt érteni, hogy a szabad idejéből egyetlen percet sem szentel a családjának, az otthonának, csak a „készre" jön haza: étkezni és aludni. Egyenlőtlen a munkamegosztás, szabad szombaton sem különb a helyzet: én is éppen olyan dolgozó vagyok, mint a férjem. Ránk, dolgozó nőkre, is jutna valami a szabad időből, hogyha a férfiak nem lennének mind olyan önzők, mint amilyenek. Nem lehetne ezen változtatni?

Tisztelt Asszonyom!

Sem határozattal, sem valamiféle intézményes beavatkozással nem lehet ezen változtatni. Levelében ön részletesen nem tájékoztatott arról, hogy miért ennyire aránytalan önöknél a munkamegosztás. Gyors, közvéleménykutatást végeztem tehát, hogy a feleségek szabad idejének ügyében általában mi a helyzet?

A. R. férj és családapa őszintén elmondta, hogy szabad idejében a kártya örömeinek hódol. Más káros szenvedélye nincs: legfeljebb málnaszörpöt iszik, nem dohányzik, fizetését teljes egészében hazaadja, ezért kényelmes otthonra, meleg vacsorára és vasárnap ünnepi ebédre tart igényt. A háztartás és a gyermeknevelés a feleség gondja, aki egyébként azt csinál a szabad idejével, amit akar. Legjobb tudomása szerint a felesége elégedett, családi életük harmonikus és — az asszony keresetét is figyelembe véve — gondtalanul élnek.

B. R. férj és családapa sem sokat kertelt. Nincs érzéke a háztartási munkához és olyan nagy bizalommal viseltetik a felesége iránt, hogy feleslegesnek látja beleavatkozni az otthoni ügyekbe. Szabad idejében sokat sétál, olykor beül a moziba, megnéz egy-egy krimit, sajnos egyedül, mert a felesége nem ér rá, elpepecseli az idejét a házimunkával és a két gyerekkel. Még szerencse, hogy az asszonykája napi nyolc órát ki tud szakítani az idejéből, hogy a hivatalban, ahol pénzügyi előadó, ellássa a munkáját. Kifogástalan feleség, jó családanya, egyetlen rossz szóval se tudná illetni.

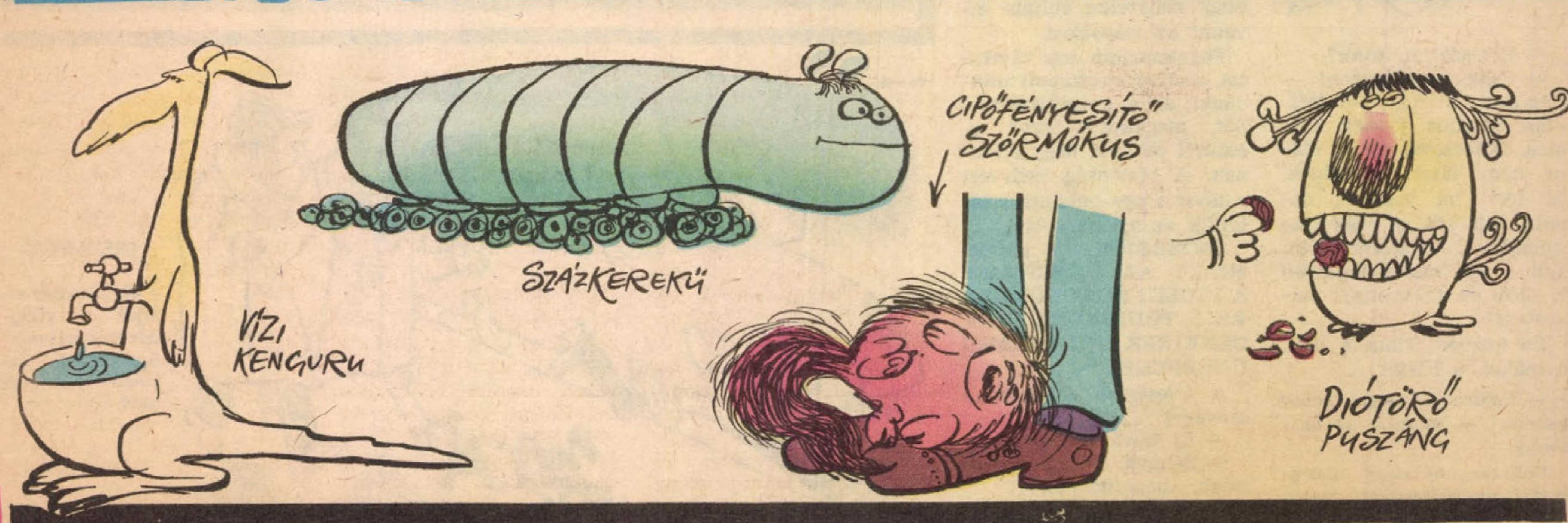
C. R. férj és családapa úgy nyilatkozott, hogy a munkahelyén ledolgozza a nyolc órát, utána betér az italboltba, ugyanezt teszi szabad szombatonként is. Legalább együtt lehet a barátaival, ami neki lelkileg nagyon fontos, ezért nincs ideje arra, hogy a szabad idejéből otthon lebzseljen. Erre a felesége sem tart igényt, de a pénzt annál inkább követeli, pedig tudná, hogy ingyen nem járhat az italboltba. Ő lenne a legboldogabb ember, ha a felesége megértené őt, de a női egyenjogúság felborította az asszony lelki egyensúlyát. Különösen amióta kinevezték csoportvezetőnek és annyit keres, mint ő, de mindig van pénze, mert nem jár az italboltba.

Miután éles logikával, bár kissé akadozva nyilatkozó interjúalanyomtól búcsút vettem, és a hallottakon nem csekély aggodalommal elmélkedve otthonomba igyekeztem, öszszefutottam szomszédos lakótársammal, D. I. ifjú férjjel és családapával. Bevásárló szatyorral a karján cipelte haza a vasárnapi ebédre valót. Amíg liften felértünk a kilencedik emeletre, megtudtam tőle, hogy zacskóból húslevest főz grízgaluskával, rövidkarajt ránt ki, és mákos pitét süt saját kezűleg, mert a feleségének is kell egy kis pihenés az egész heti munka után.

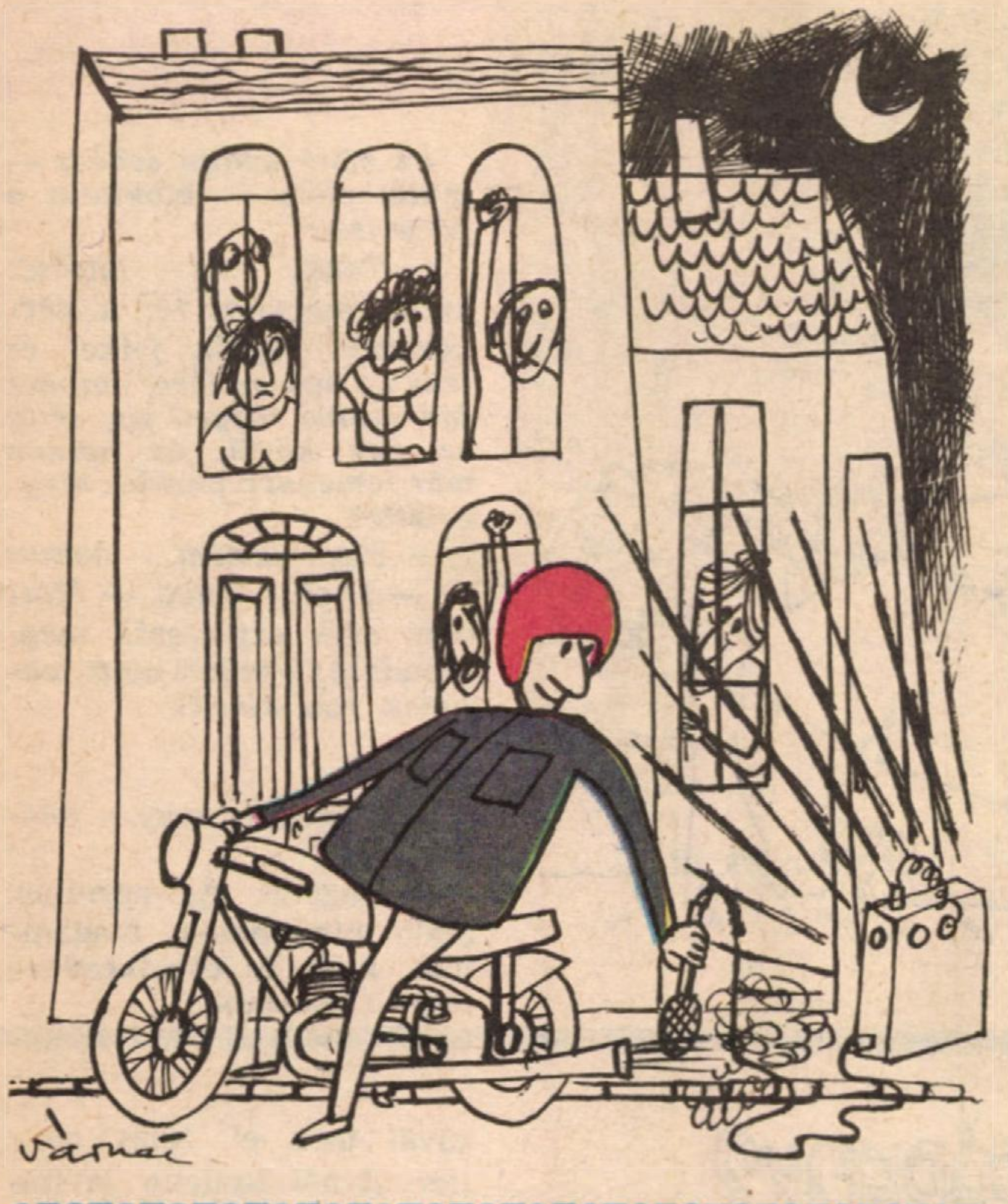
Levelének az az általánosítása, hogy a férfiak mind önzők, erősen kétségbe vonható. Lám, én már négy között is találtam egy rendes embert.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

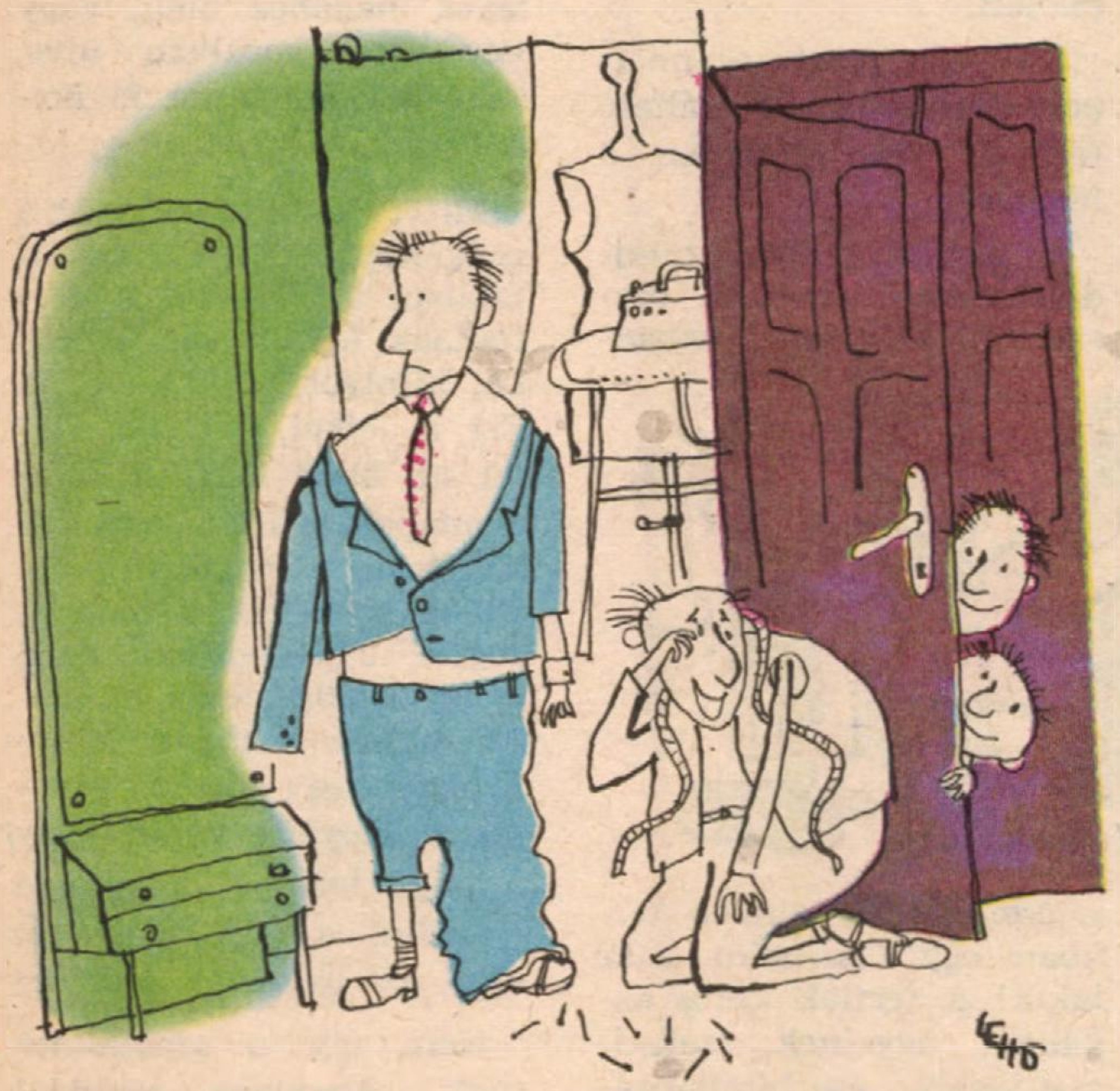
A PIMASZSÁG TETEJE

AZ ÁLLATBARÁTOKON NEM LEHET KIFOGNI...

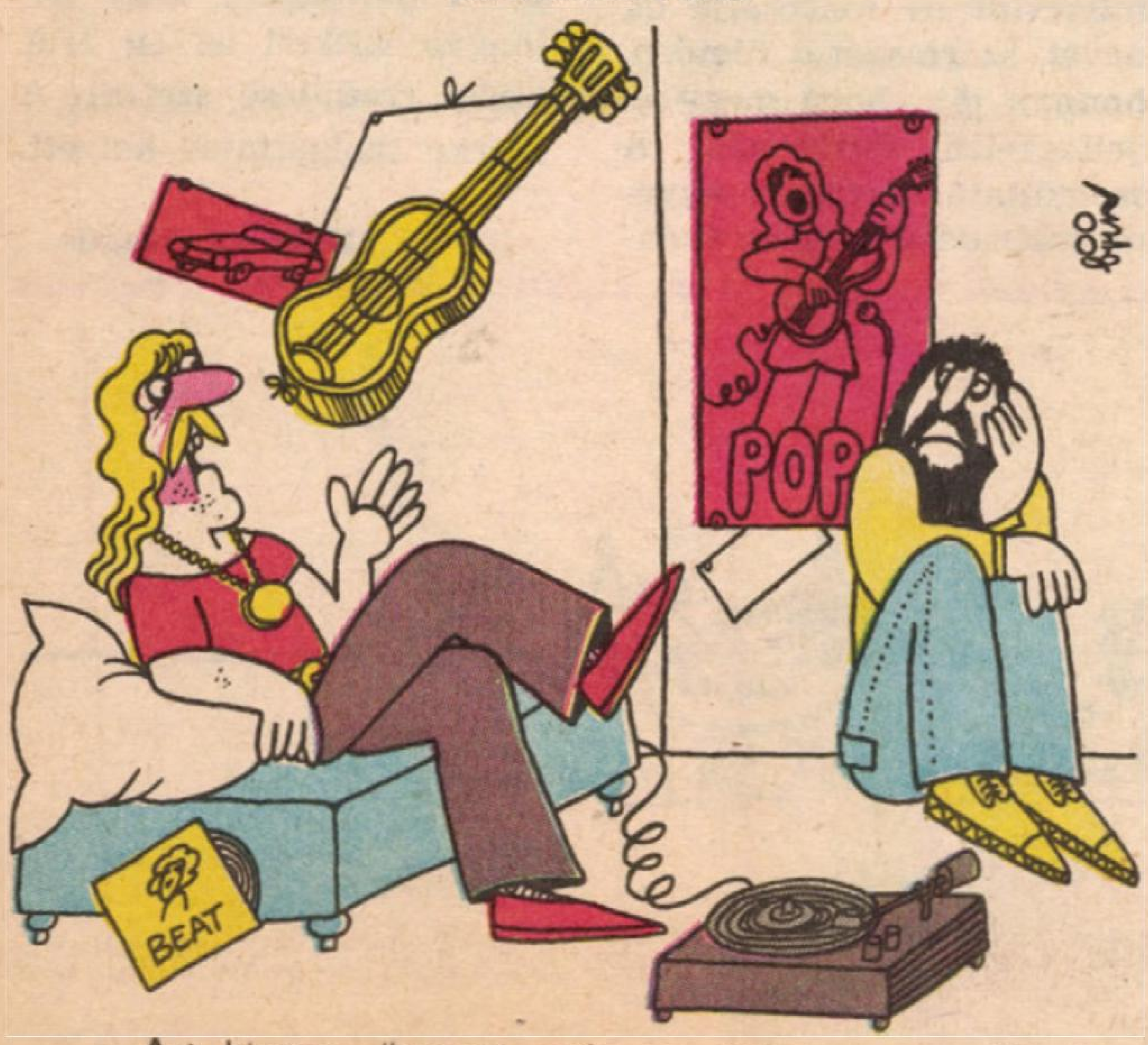

VIDÁM SZABÓSÁG

– Gyertek csak, gyerekek, ilyet még nem láttatok!!

KIÁBRÁNDULÁS

– Azt hiszem, öregem, mégsem érdemes megváltani a világot...

TALÁLKAHELY EBÉDSZÜNETBEN

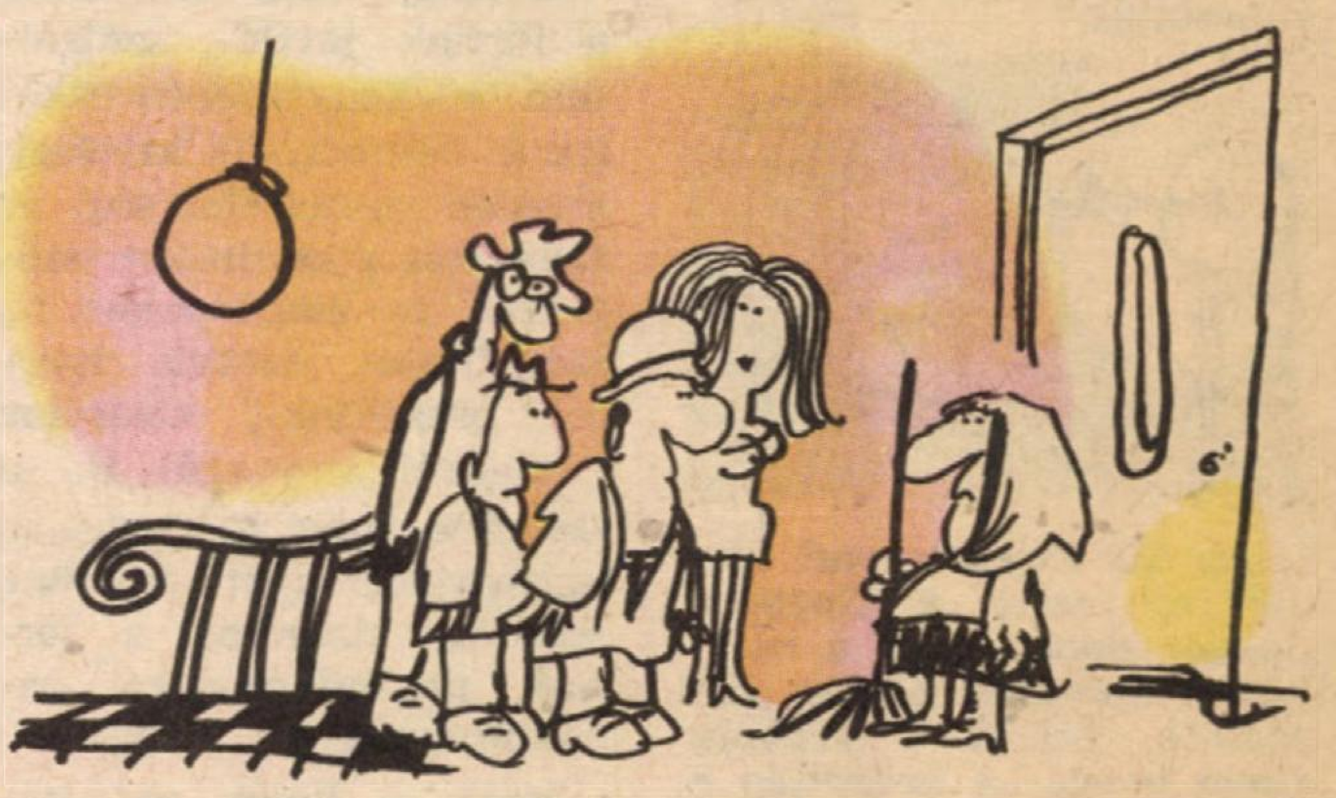
A hivatalban a délutáni órákban mindenki elpilledt. Egy, csak egy tisztviselő volt talpon a vidéken. Töprenghy Elemér a délutáni órákban virult ki igazán, valósággal falta az aktákat, virgoncan fütyörészett, vibrált, mint ha feltöltődött volna elektromossággal.

A lelkesült állapot okát sokan ismerték. Töprenghy ugyanis köztudottan play boy volt, magyarán szoknyabolond, nőcsábász. Ez az agglegény már elmúlt 50 esztendős, de megőrizte fiatalkori frisseségét, ami kiváltkép a nap második szakában volt szembetűnő. Play boysága déli 1 és 2 között zajlott le. Nyílt titok volt, hogy az öreglegény minden déli 1 órakor ebédszünet ürügyén kilép az iroda kapuján és 2 órakor csillogó szemmel visszatér a rejtélyes légyottról.

Igaz, az ebédidőre csupán félóra volt engedélyezve, s eleinte a kollégák berzenkedtek is a fegyelemsértés ellen. Amikor azonban ráébredtek, hogy nő van a dologban, irigységgel vegyes cinkos módon kezelték az ügyet, még fedezték is a donjuant. Az pedig, a délutáni álmos órákban viszonzásképpen mások helyett is dolgozott, sőt munkaidő után is ott maradt néha egy-egy félóráig, hogy feldolgozza az osztály restanciáját.

Csendes, tartózkodó ember volt. Szűkszavú megjegyzései („egy kis dolgom van gyerekek", „el kell mennem egy helyre") rokonszenvessé tette őt, de egyben fel is csigázták a kollégák kíváncsiságát és óriásira növesztették az alakja köré szövődő legendát. Egy kotnyeles kolléganő elhatározta, hogy végére jár a dolognak. Egy álló héten át mindennap utána lopózott, felfedezte, hogy Töprenghy a közeli Pozitív utca 2/b-be veszi útját, sőt a házmesternéből kiszedte, hogy egy öregasszonynál szobát bérel, de azt csak hétköznapokon, csak 1 és 2 óra között veszi igénybe.

Ettől kezdve az agglegénynek, ha lehet még nagyobb lett a becsülete. Hja, az ő korában egy ilyen gáláns kaland, ráadásul a legférfiasabb diszkréció leple alatt, még ráadásabbul utána teljes testi és szellemi frisseség — ez bizony imponált férfiaknak, nőknek egyaránt. Az előbbiek nemük diadalát élték át benne, az utóbbiakat a szerelem hátborzongató izgalma ejtette meg.

Így aztán Töprenghy éldegélte a maga kettős életét a hivatalban, a kartársak szolidaritásától övezve.

Egy napon azonban a Felsőbb Szervnek éppen 13 óra 10 perckor támadt az az őrült ötlete, hogy azonnal magához kéressen egy aktát, amely előző nap Töprenghy kezében volt. Elő kellett keríteni Töprenghyt. Mit volt mit tenni, küldöttséget menesztettek a Pozitív utcába. A küldöttségben részt vett a hivatalfőnök, valamint a szakszervezeti bizalmi és minden eshetőségre készen a vállalati nőfelelős is. Megtalálták a keresett lakást, becsengettek a lakásadónőhöz.

— Lehetne beszélni Töprenghy úrral? — kérdezték.

— Lehetni lehet. Felkeltsem, vagy bemennek hozzá?

— Bemennénk... De mi lesz a hölggyel?

— Miféle hölggyel? Ide kérem senki se hozhat hölgyet. Az én lakásom, nem...

— Akkor minek bérel szobát Töprenghy kolléga?

— Minek? Mert álmos az istendata. De nem szobát bérel, csak egy pamlagot. Az albérlőm pamlagját adom ki neki már vagy tíz esztendeje, napi egy órára, 15 forintért. Olyan álmos a szegény, hogy alig lát. Bekapja a kis elemózsiáját, aztán már fekszik is le és húzza a lóbőrt. Pontosan 2 órakor távozik. Frissen, fiatalosan... Hallják milyen szépen horkol?

A fegyelmi eljárás azonnal megindult. Másnap délben Töprenghyt behívatták, felolvasták előtte a vádpontokat a munkafegyelem megsértéséről, a munkahely illegális elhagyásáról. Azt a pontot: „titkos találkahely látogatása" elejtették, helyébe a következőt iktatták be: „munkaidő alatt magánszállásokon hempergett". A jogász megkérdezte, egyetért-e az elhangzott vádpontokkal.

Töprenghy azonban nem felelt. Aludt.

Novobáczky Sándor

TRIBÜN

Helenio Herrera, az olasz futball Nagy Fekete Mágusa, a kiváló edző kiadta emlékiratait. A kötet fedőlapján kettős irányú takarékosságot mutat be. Spórol a nyomdafestékkel is, meg a szerénységgel is. A könyv címe:
— Én!

*

***P**ablo Concham, mexikói kalapácsvető nem tartozik a szerencse kegyeltjei közé. Egy versenyen messze az országos csúcsot jelző határon túl hajította szerszámát, mégsem ért el mérhető eredményt. A kalapács ugyanis túlszállt a pálya kerítésén és egy kosárban landolt.*
A kosár friss tojással volt tele.

Az angol szövetség körlevélben figyelmeztette az egyesületeket, hogy a szabályok értelmében villanyfényes mérkőzést csakis fehér labdával szabad játszani.
A Newcastle United vezetősége postafordultával kérdést intézett a szövetséghez:
— ... most még azt szíveskedjenek közölni, hogy a téli szezonban esedékes havat milyen színben parancsolják?

***A**z SC Friedrichstal 5:0-ra verte a Speyert. Speyer óvott, mert a mérkőzést homokos pályán játszották, holott a szabály füvet ír elő. A szövetség a mérkőzés újrajátszását rendelte el. A két csapat tehát újra találkozott. Méghozzá: ugyanazon a homokos pályán. Ugyanis a szövetség közben határozatot hozott: ha egy meccset a füves pálya használhatatlansága miatt csak homokos pályán lehet lejátszani, akkor — ott is le kell játszani.*
Vannak még nagy koponyák!

*

Frank Broylesnak, az Arkansas rögbiedzőjének kilencéves kisfia mondta:
— Ha jó játékos lesz belőlem, akkor a Texas csapatához megyek rögbizni. Ha nem lesz belőlem jó játékos, akkor majd a papa csapatában sportolok.
Szerető gyermek szív!

(p. p.)

ÖREG HÁZ

– Hány évenként tetszenek festetni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az újító kedvű sebész — műtét előtt — kioktatja a páciensét:
— Tehát ne feledje: amint magához tér a narkózisból, rögtön felkel és leül az ágy szélére, egy-két óra múlva tegyen egy sétát az ágy körül, és holnap már lemehet a parkba. Megértette?
— Megértettem, doktor úr — feleli a beteg. — Most már csak azt tessék megmondani: a műtét alatt fekhetek egy kicsit?

*

— Elégedett vagy a feleségeddel?
— Nagyon. Az egyetlen, amit kívánhatok magamnak, hogy a következő se legyen rosszabb.

MIÉRT PONTATLANOK A FÉRFIAK?

Jó múltkorában nagyrabecsült kollégám, Novobáczky Sándor mélyenszántó fejtegetésben mutatott rá e lap hasábjain a nők pontatlanságának egyes okaira. Tanulmánya bátorságot öntött belém és arra ösztönzött, hogy megkíséreljem földeríteni és kielemezni az emberiség másik, el nem hanyagolható fele — a férfiak pontatlanságának okait.

E tulajdonság leginkább a férfiak javító-, szolgáltató tevékenységében ütközik és domborodik ki. Mert: minden kétértelműség és félreértés elkerülésére szögezzük le elöljáróban: ha szolgáltató-, szerviz iparról beszélünk-, kizárólag férfiakról van szó! Ha a szolgáltatóipar hanyagsága, trehánysága miatt emelünk zokszót, kizárólag a férfiak pontatlanságára panaszkodunk.

Mert — kinek az ajtaján csöngetett, azaz *nem* csöngetett be valaha is a megbeszélt időben női gáz-, rádió-, televízió-, telefon-, író-, fűtő-, és mosógépszerelő, javító? Kinek a gépkocsiját (motorját, biciklijét, helikopterét) javította női szakember? Ki látott női vízvezeték- és csőszerelőt?

A szolgáltatók oly sokféle jelzővel kísért pontatlanságát nyugodtan kiterjeszthetjük az egész férfinemre. A pontatlanság — a férfilélek legmélyéből fakadt sajátossága. De amíg a férfiak többsége az íróasztal, a munkapad mellett kénytelen elfojtani pontatlanságát, addig a szolgáltató férfi szabadon, gátlás nélkül kiélheti, tekintettel a másik fél — a közönség — teljes kiszolgáltatottságára.

Ráadásul a nők párperces, negyedórás késése eltörpül, semmivé zsugorodik a szolgáltató férfiak nagyvonalú pontatlansága mellett.

Na már most — miért pontatlanok a szolgáltató férfiak? (És általában a férfiak?)

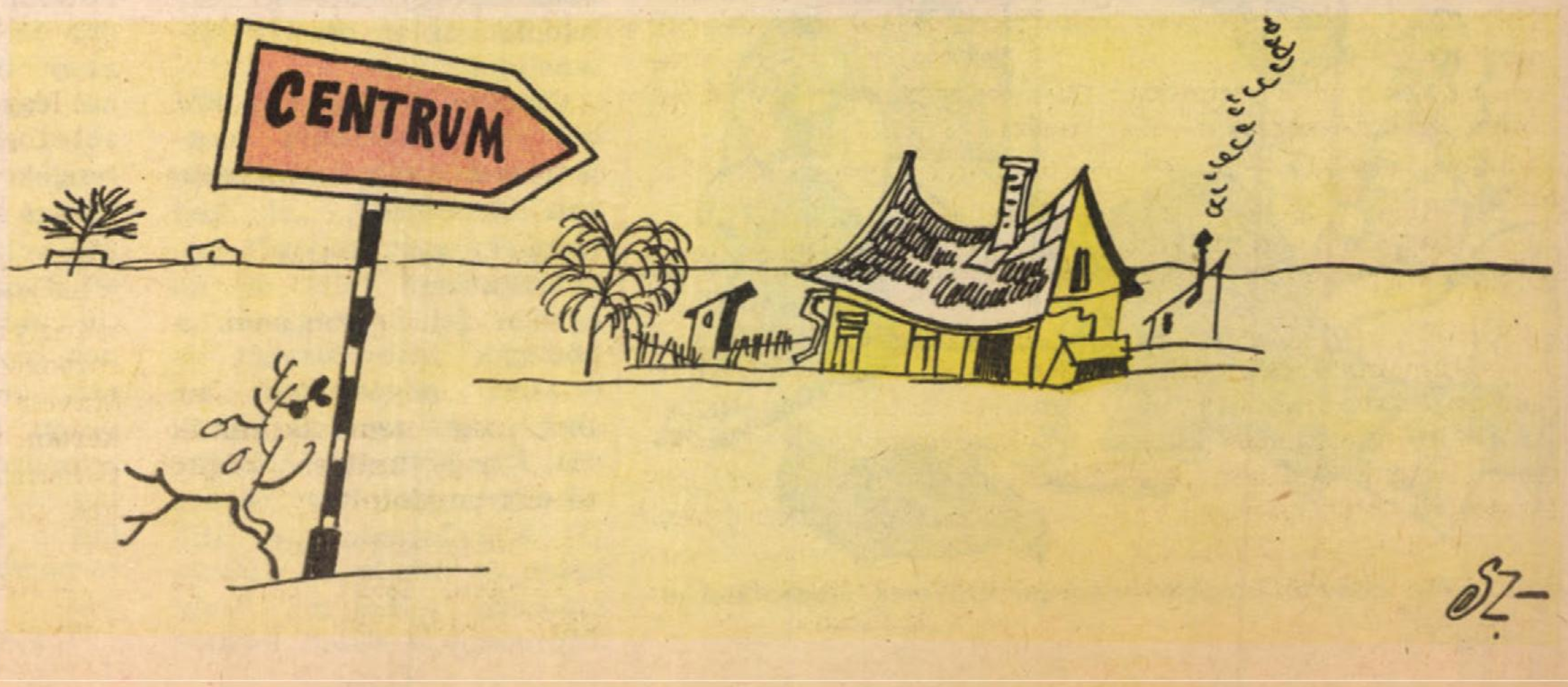
A férfiak előbbi tulajdonságával szorosan összefügg féktelen szabadságszeretetük. Minden férfiban egy Garibaldi lelke lakik! A férfiak kínos aggállyal ügyelnek szabadság-jogaik csorbítatlanságára. Már ahol tudnak. Őket ne faggassák, ne kérdezzék, — mikor, hol, miként, hogyan? Lohengrin fohásza Brabanti Elzához, miszerint ne macerálja őt, nevét, származását illetően, honnan jött, hová megy — jellegzetes férfivonás. A szolgáltató férfit az egyéni szabadság boldog tudatával tölti el, hogy amikor X-nél kellene javítania a gázt, helyette a Margitsziget fái alatt andalogva, képletesen, az egész világot magához öleli, vagy egy sötét moziban ülve, kevésbé képletesen Mancikát.

Miért pontatlanok még a szolgáltató férfiak? (És általában a férfiak?) A férfiaknak lelkük van és ebből kifolyólag lelki életük. Ezt a lelket és lelki életet az átlag férfi a mindennapok szürke sodrában kénytelen magábafojtani. Hiába szökellne a boldogságtól ujjongva az égig, avagy hiába vetné el magát befelé zokogott könnyekkel egy ócska pamlagon, helyette vérző, vagy ujjongó lelkével kénytelen ott állni a gép, vagy ott ülni az íróasztal mellett!

Nem így a szolgáltató férfi. Aggályos gonddal hallgathat befelé, lelki élete minden rezdülésére. És ha ez a lelki élet úgy kívánja, nyüszítve végignyúlik a pamlagon, vagy ujjongva szökell az ég felé. Lelke rezdülése szerint. A szürke szolgáltatás helyett.

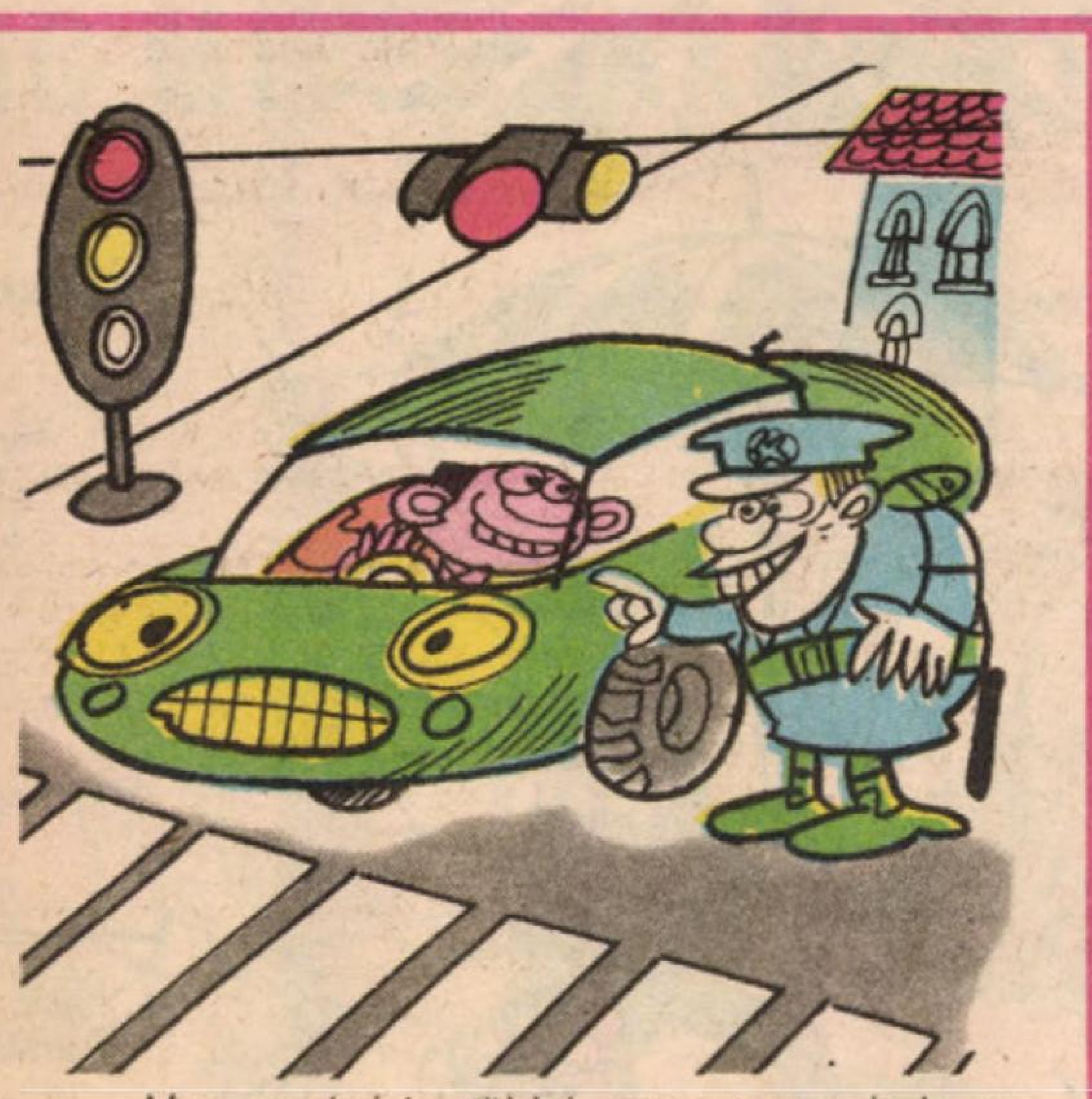
Kertész Magda

NAGYZOLÁS

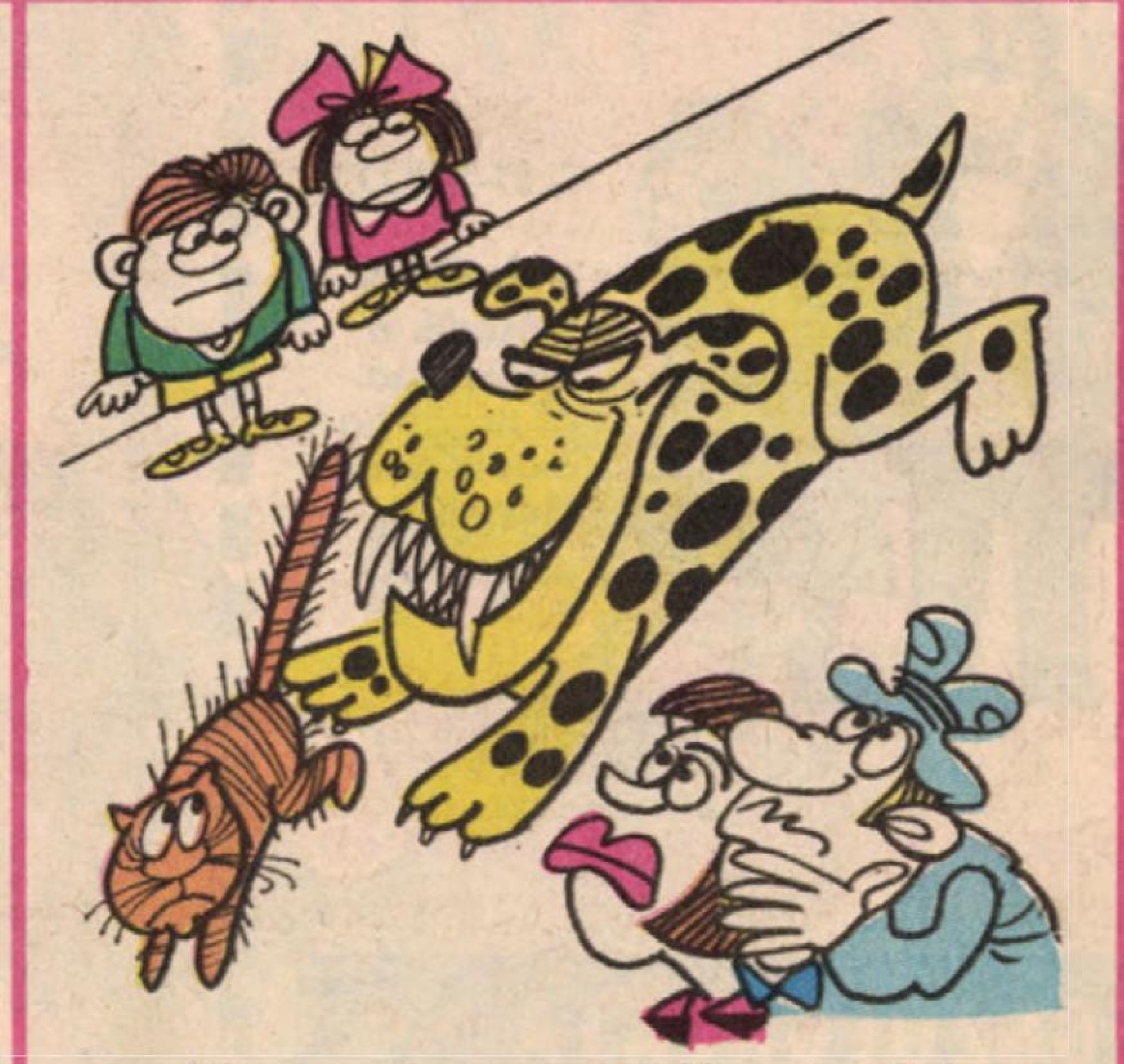

SZERESSÜK EGYMÁST, GYEREKEK...

Fülöp György rajzai

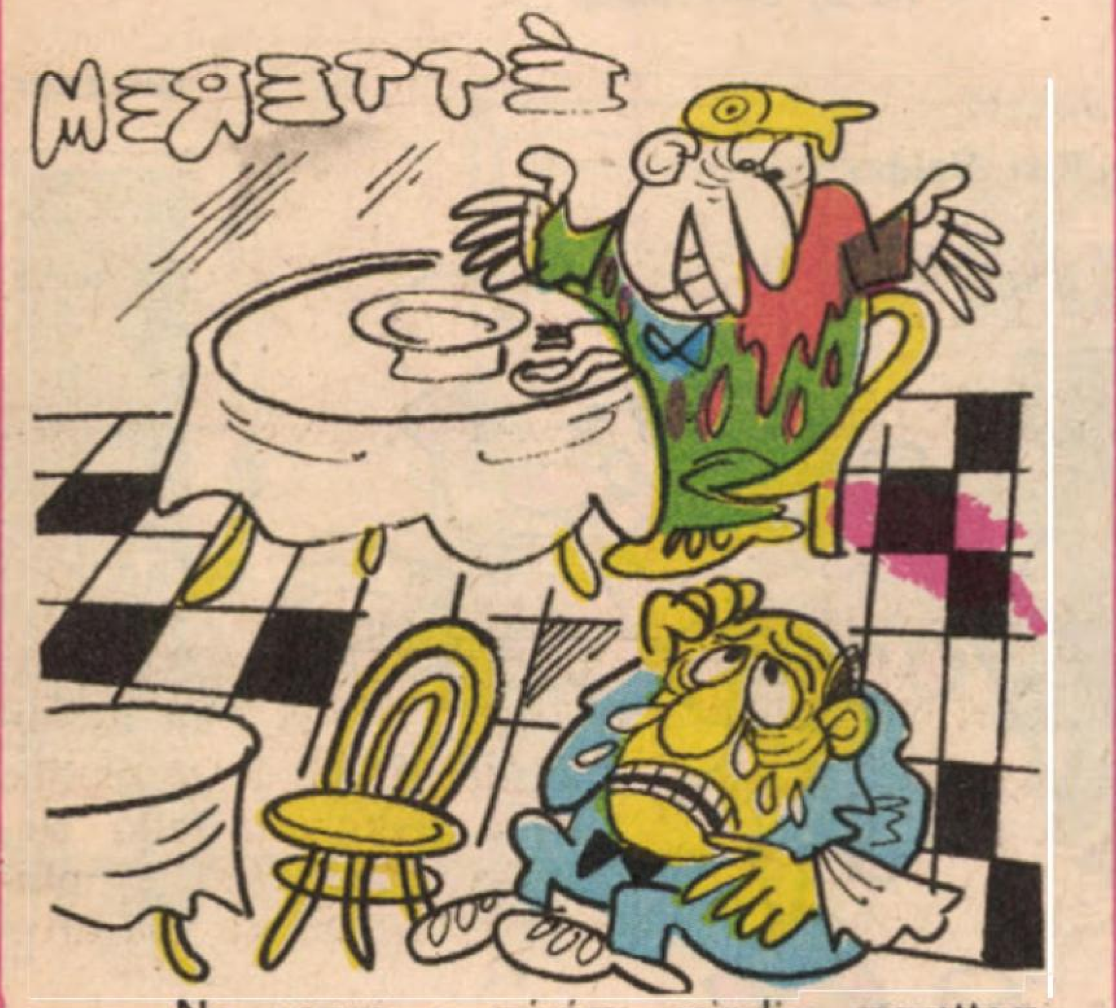
– Ha megígéri: többé nem megy bele a pirosba, kap tőlem egy puszit!

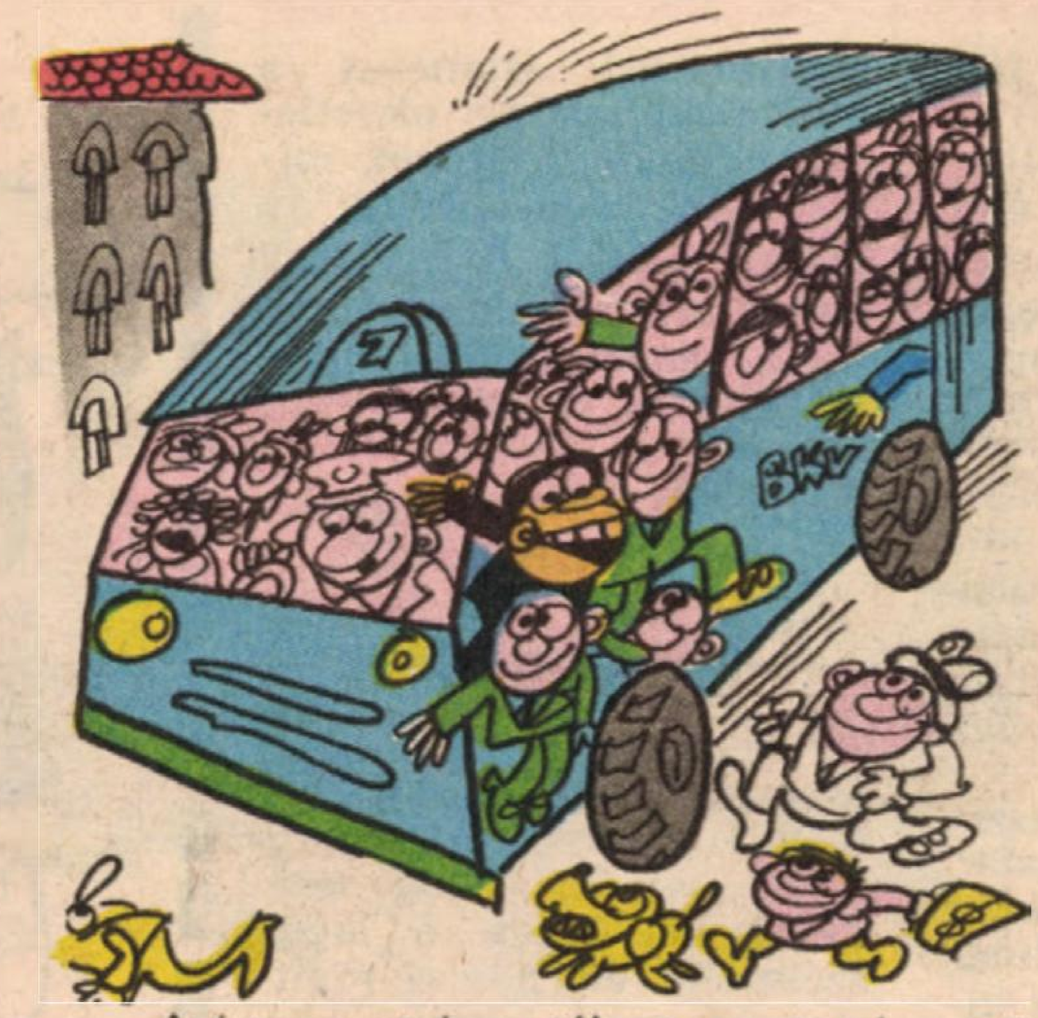
– Állj meg, te kis buta! Nem érted, hogy imádlak?!

– A nagymamának hoztunk egy színházjegyet, addig mi kitakarítjuk a lakást, és vigyázunk a gyerekekre...

– Ne vegye a szívére, mindig szerettem volna egy halászlé színű zakót...

– Azért szeretek autóbuszon utazni, mert itt a szívemre ölelhetem az embertársaimat...

– Ki tudna nemet mondani akkor, amikor egy ember kétségbeesetten integet?!

Ketten beszélnek

— Miről volna szó, professzor úr?

— Egy kis munkáról, kedves Mester.

— Hm. Nehéz eset. Tetszik tudni, nagyon be vagyok fogva.

— Hogyne tudnám. Kevés a szakképzett kisiparos. Mindenki tudja. Nagyon hálás vagyok, hogy eljött. Régen ért ilyen öröm.

— Ki ajánlott engem a professzor úrnak erre a munkára?

— Senki. A telefonkönyv szaknévsorában olvastam a nevét és a számát.

— Aha. Még a régi telefonkönyvben, ugye?

— Igen.

— Mert most már titkos számom van. Folyton hívogattak, kérem, kész idegroncs lettem. Örülhet, professzor úr, hogy nem született kisiparosnak. Pláne lakatosnak. Szóval: miről volna szó?

— Mint említettem, nem nagy munka. Egy szöget kellene beleverni a falba.

— Hm. És hol?

— Itt, a lakásomon. Higgye el, már számtalanszor megpróbálkoztam saját kezűleg, de mindannyiszor elgörbült.

— Hát igen. A mai szögek.

— Talán nem is a szögben van a hiba, hanem bennem. Ügyetlen vagyok. De magának, drága Mester, egy percébe kerül az egész...

— Csakhogy nincs időm. Az a baj.

— Most mindjárt nem lehetne esetleg?

— Lehetetlen. Már a Somberekiéknél kellene lennem. Aztán meg várnak a Belevejszék, a Gazdicsék, doktor Homáriék. Estig még enni sincs időm, jóformán. De meg nem hoztam magammal se szöget, se kalapácsot.

— Adok én magának mind a kettőt. És tisztességgel megfizetem a munkáját.

— Nem arról van szó, professzor úr. Én idegen szerszámmal nem dolgozom. Meg aztán, szög és szög sem mindegy. Ha én egy munkát felvállalok, annak rendben kell lennie, abban hiba nem lehet. Ha én, kérem, egy szöget beverek a falba, az még évek múlva is ott van, professzor úr.

— Mikor tudná megcsinálni mégis?

— Hát nézzük csak... Ezen a héten már minden percem foglalt. A jövő héten a Pasaréten dolgozom Szimánovics művész úrnál, aztán egypár napra lemegyek Tihanyba. Hm. Hát mondjuk mához három hétre, ilyenkor délelőtt... Jó lesz?

— Hát, ha előbb nem lehet...

— Ha megfeszülök sem. De még nem beszéltük meg, hogy milyen szögre tetszik gondolni?

— Hogy milyenre?

— Igen. Mert szög az ugye sokféle van.

— Egy vas-szög lenne a legjobb, körülbelül öt centiméteres.

— No, de, kampós, vagy kampótlan?

— Kampótlan.

— Hajjaj.

— Mi a baj?

— Baj nincs, de az munkaigényesebb. Mert nehezebb eltalálni a fejét.

— Megfizetem tisztességgel.

— Nem arról van szó, kérem. Csak mondom. Szóval kampótlan, ötcentis. Szürke legyen, vagy fekete? Mert van ilyen is, olyan is.

— Teljesen mindegy.

— Csak azért kérdeztem, hogy utólagos reklamáció ne legyen... Norvég szöggel fogom csinálni, príma lesz, kérem.

— A magyar szög nem jó?

— Nem rossz az sem, de némelyik hamar görbül, rozsdásodik, törik is néha. Hanem a norvég szög, az kérem tart, mint a cövek. Csinálhatom magyar szöggel is, de garancia nélkül...

— Nem, nem... Legyen csak norvég. Maga a szakember, kedves mester. Megbeszéltünk mindent?

— Meg. Már csak a költségvetés volna hátra... Hát, lássuk csak, kérem... Kereken kétszázhuszonhat forint lesz, professzor úr...

— Hm. Nem sok egy kicsit?

— Tetszik tudni, hogy mennyi az adóm? De ha sokallani tetszik...

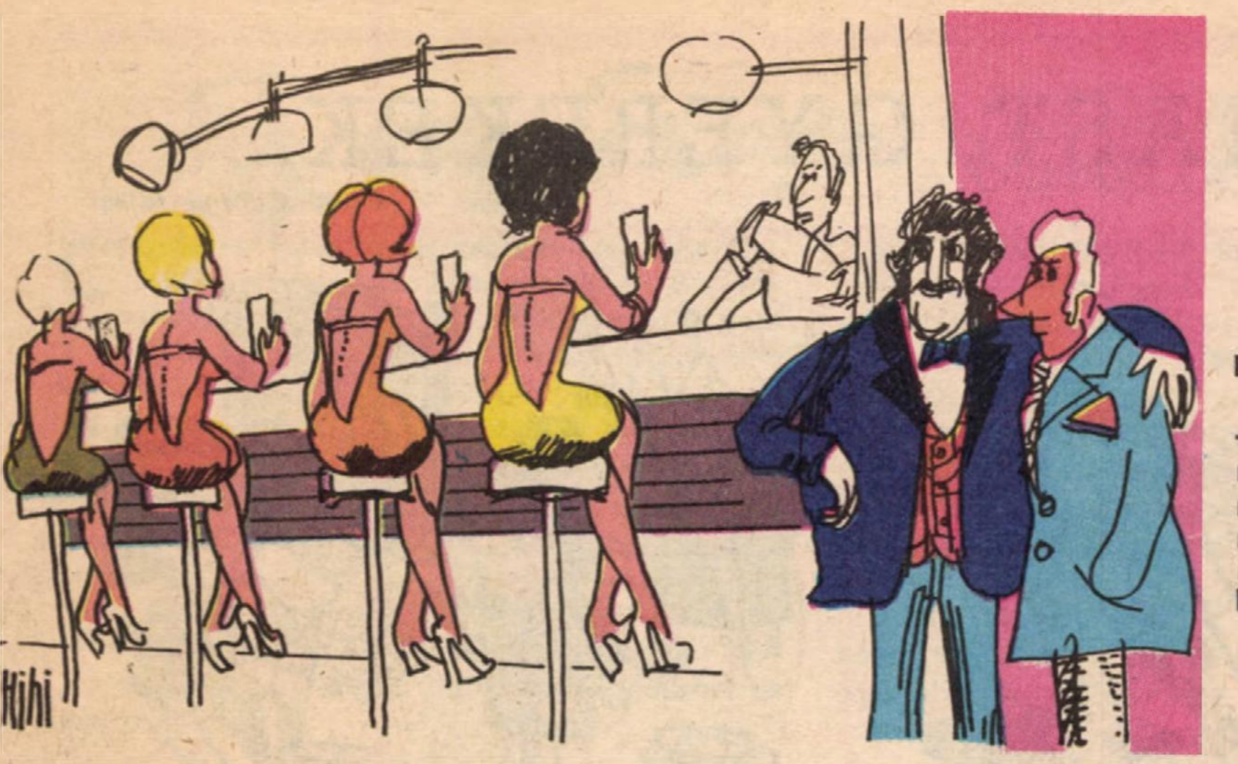
— Nem, dehogy, a világért se! Csak egy kicsit meglepődtem...

— Akárhogy is nézem, kétszázhuszonhat... Mert ugye két kiszállás az nyolcvan, hét ütést számolok a szögre, ütésenkint húsz forint a hivatalosan engedélyezett ár, az kétszázhúsz és hat forint a szög... A magyar szög olcsóbb, de arra több ütés kell, ugye...

— Helyes, rendben van, és nagyon köszönöm... Tehát mához három hétre délelőtt... És jó pihenést Tihanyban...

— Pihenés... Hová gondol, professzor úr... Van ott egy kis szőlőm... Tetszik tudni, a magamfajta kisember mindenhol szüretel, ahol tud...

(t.)

ÉLET-STILUS

– Balról a második a menyasszonyom, a harmadik meg a lányom...

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

HOGYAN SZABADULJUNK KARÁCSONYI AJÁNDÉKAINKTÓL?

A szeretet ünnepét követő napokban számos olvasónk fordult hozzánk a fenti kérdéssel. A probléma reális, hiszen karácsony előtt ismét több helyütt elhangzott a következő párbeszéd:

— Az unokaöcsém egy kalapot kap tőlem.

— Megőrültél? Hasznos dolgot nem illik ajándékozni.

— Igaz. Akkor majd négy számmal kisebb kalapot veszek neki.

A karácsonyi ajándékot tovább ajándékozni nem megoldás. A következő évek során, harmad-, negyedkézből több ízben is visszaajándékozhatnak vele s ez mindannyiszor újabb szög a koporsónkba. Az ajándékok likvidálásánál figyelembe kell venni a szóban forgó cikk anyagi, minőségi ismérveit.

TEXTÍLIÁK

Teljesen elhibázott dolog az ízléstelen nyakkendőt például házi dísznövények kötözésére használni. A növénynek is van lelke, egy könnyező pálma még sírógörcsöt is kaphat az ilyen bánásmódtól. Egy húsevő növény jogos felháborodásában minden teketória nélkül beleharapott a gazdájába. A Pasteur-intézet tudósai azóta is tanácstalanul állnak a látlelet felett.

Jobb megoldás a felháborító ajándéktextilt éles olló segítségével centiméteres darabkákra metélni. Ha ezt a műveletet csupán hosszirányban végezzük, az ily módon nyert nyakkendőmakarónik jó szolgálatot tehetnek az ajtók, ablakok réseinek eltöméséné́l, mert karácsonykor nem csak az ajándék, hanem a huzat is káros az egészségre.

Ha a műveletet keresztirányban is elvégezzük, apró cafatokhoz jutunk, s ez elsőrendűen alkalmas gusztustalan díszpárnák kitömésére. A díszpárnával jövőre megajándékozhatjuk azt, akitől a nyakkendőt kaptuk.

FÉMTÁRGYAK

A visszataszító fémajándékot alkalmas reszelő segítségével viszonylag könnyen merő porrá redukálhatjuk. Az ilyesmi, lehúzható konyhalámpák porcellángömbjébe csorgatva, elsőrendűen alkalmas ellensúlynak.

Gyökeresebb megoldás, ha a szóban forgó fémtárgyat egyszerűen eltemetjük. Ezt követőleg kezdjük óvatosan híresztelni, hogy avarkori pakfonpikszist találtak a kiskertünkben. Bizonyos idő elteltével a Műemlékbizottság okvetlenül feltúrja a terepet, miáltal megmenekültünk a tavaszi ásástól. A fémtárgy ugyan a nyakunkon marad, de hexensusszról szó sem lehet és ez is valami.

PORCELÁN-, CSERÉP- ÉS ÜVEGHOLMIK

A fogfájós cserépkutyára még érthető felindulásból se rendezzünk céllövészetet lakótelepi otthonunkban. A teendő a következő:

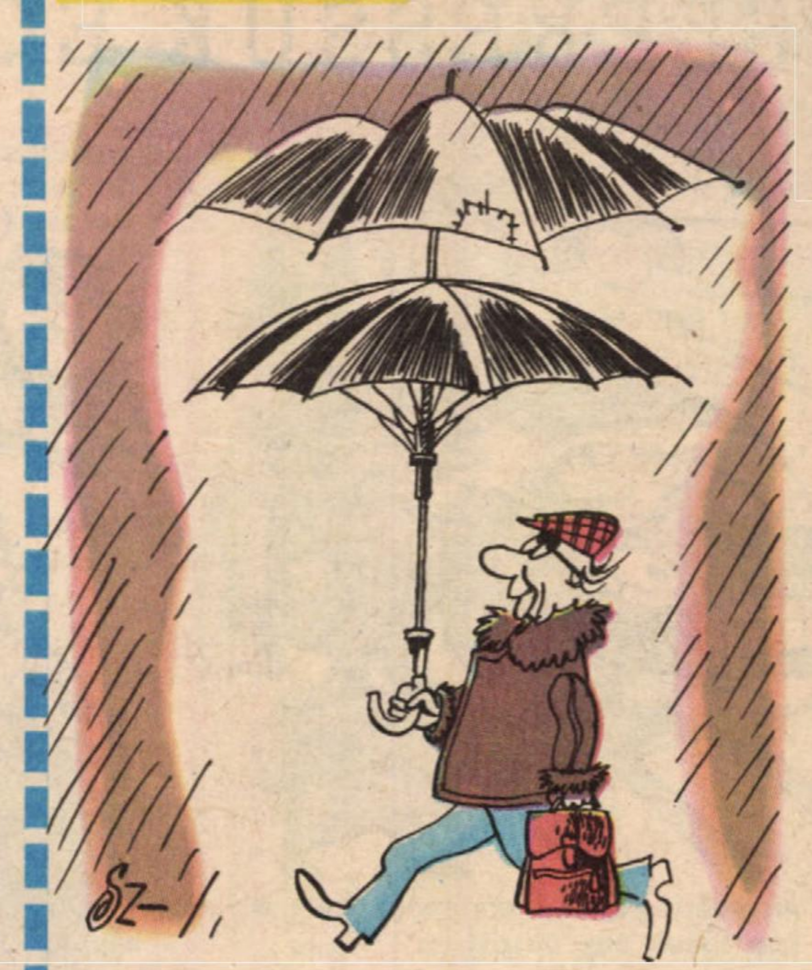
Vágjunk ki collos deszkából két lapot. A lapok szélessége 20, hossza mintegy 30 centi legyen. Lássuk el a lapokat, keskeny oldalukon nyéllel. Az A-lapot bal kezünkbe fogva helyezzük rá a fogfájós cserépkutyát. Most a jobb kezünkben tartott B-deszkalappal mérjük függőleges irányban erőteljes csapást az ajándékkutyára. A mozdulatot a szükséghez képest ismételjük. A többit bízzuk a Köztisztasági Hivatalra, amely az idén is felkészült a télre.

Gonzales Ahumada, columbiai lakos tovább ment egy lépéssel. Az ajándéktárgy szilánkjait szilveszteri kalácsba sütötte és elküldte az ajándékozó címére. Ne kövessük a példáját. Télvíz idején drága a koszorú.

Peterdi Pál

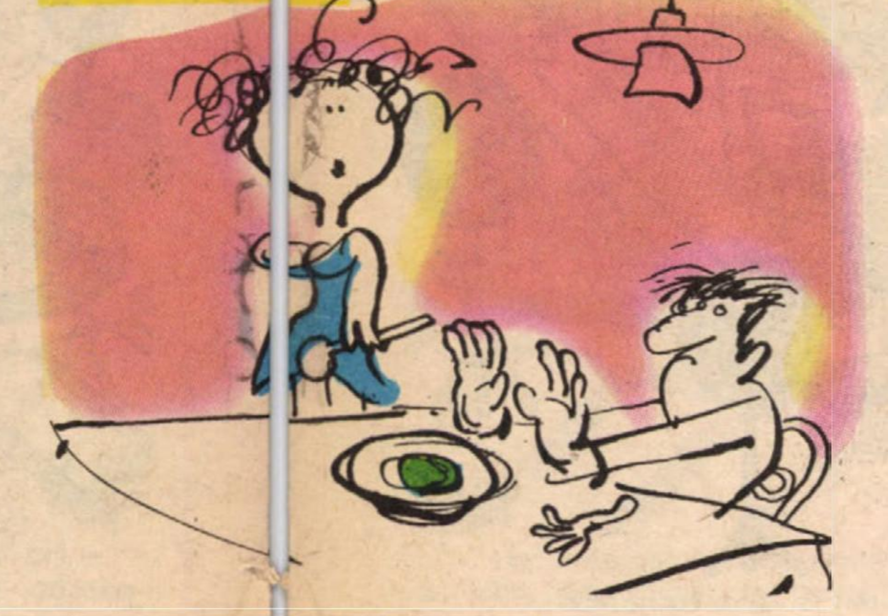
Megkérdeztük rajzolóinkat: EDDIG MIVEL TAKARÉKOSKODTAK?

Szűr-Szabó József:

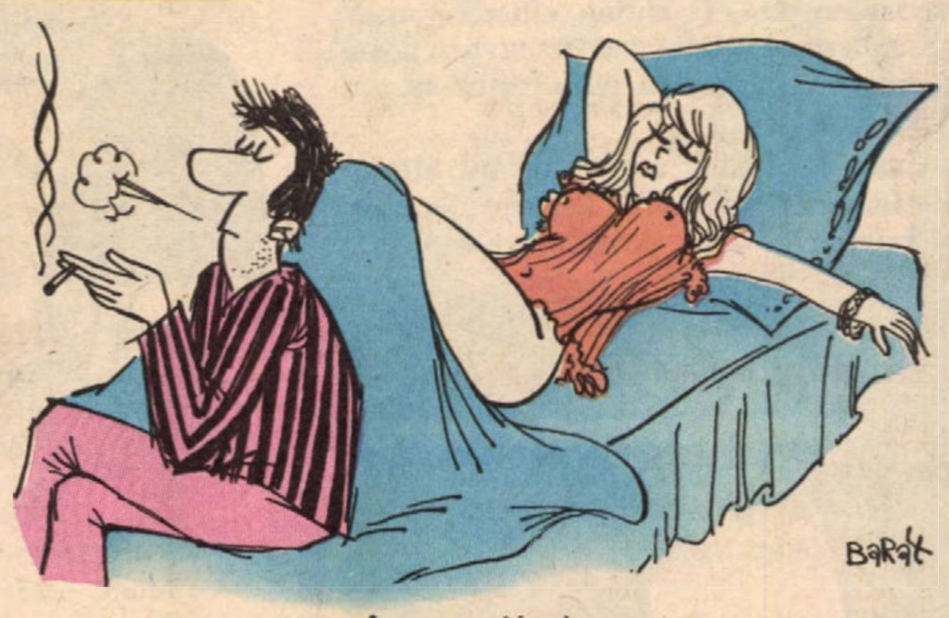
– Az új ernyőmmel...

Sajdik Ferenc:

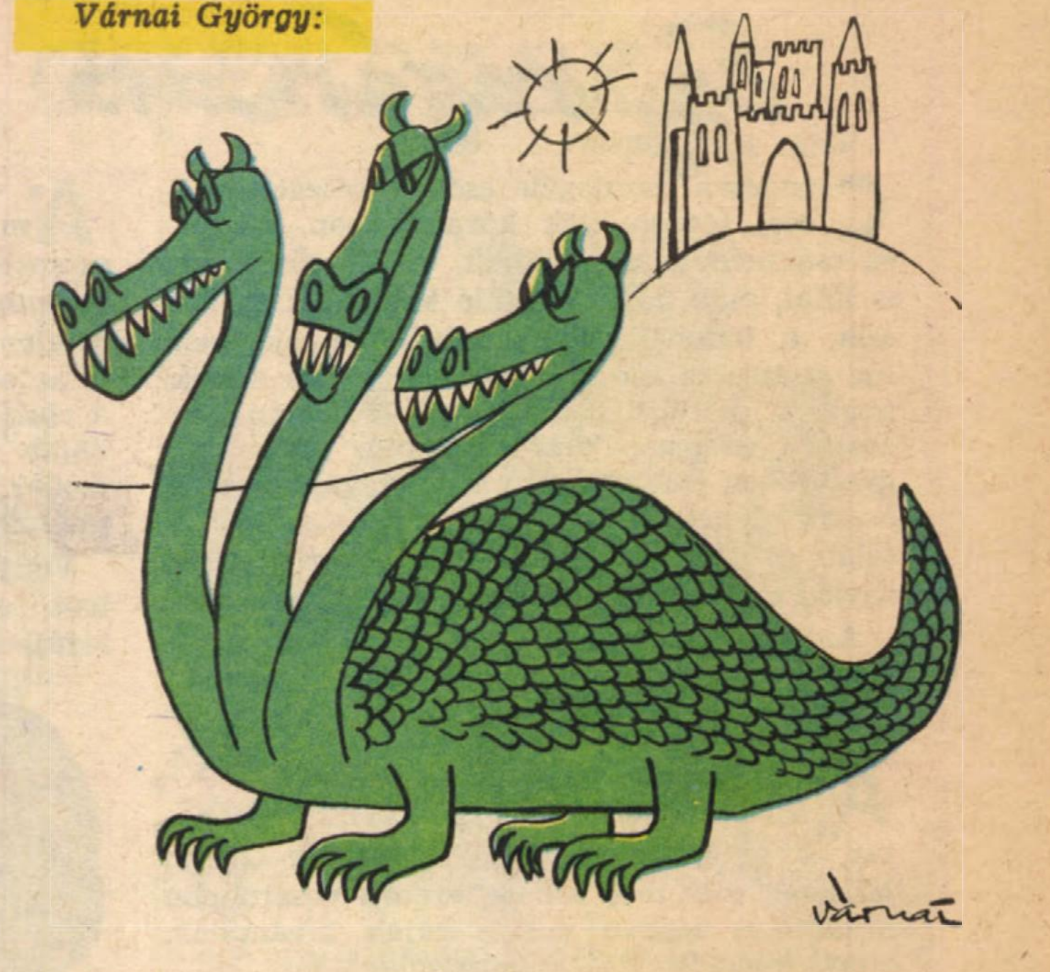
– A kelkáposztával.

Barát József:

– Az energiával.

Várnai György:

– A hétfejű sárkánynak csak három fejet engedélyeztem...

Balázs-Piri Balázs:

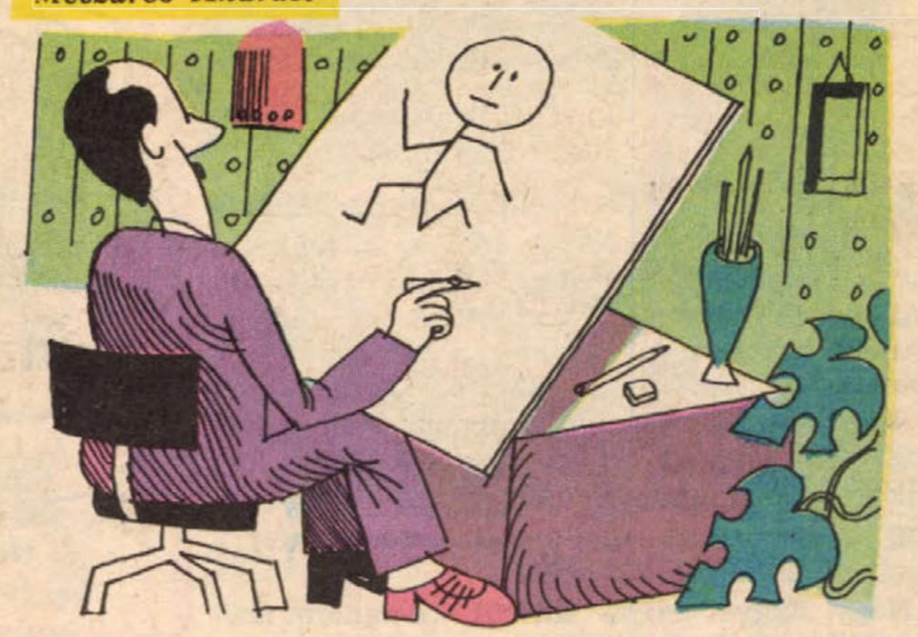
– Az elismeréssel.

Brenner György:

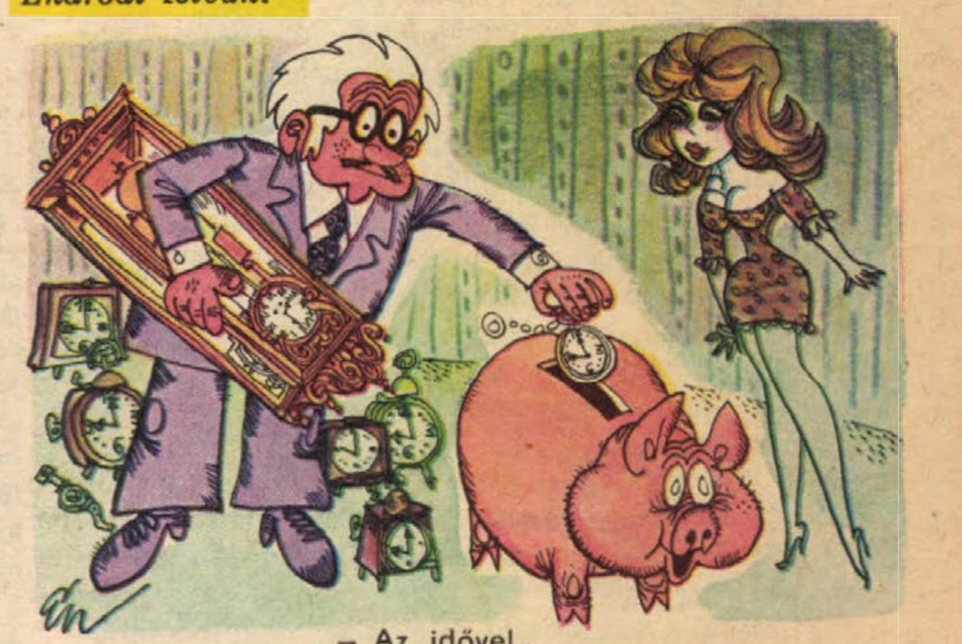
– A pénzzel.

Mészáros András:

– Kevesebb vonalat rajzoltam.

Endrődi István:

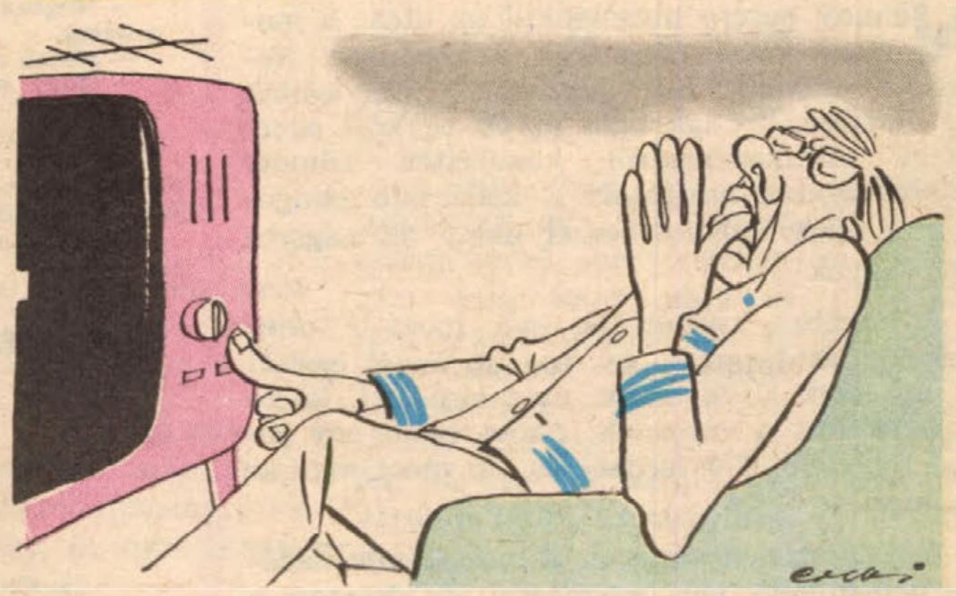
– Az idővel...

Fülöp György:

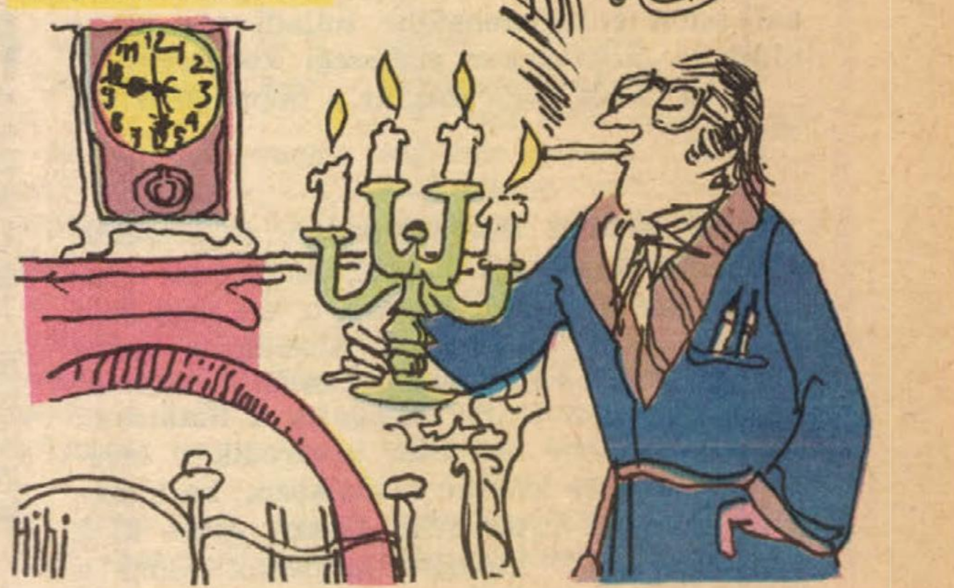
– Az energia-hordozóimmal.

Erdei Sándor:

– Az árammal.

Hegedűs István:

– A gyufával.

HÁNY PÖHÖMKE KELL NEKÜNK?

Szidalom, pofon, előreléptetés.

Mindez — egyetlen délelőtt! És egyazon okból szidták le, pofozták föl és léptették elő Pöhömke Ervint, ezt a félénk, cingár utókalkulátort.

Mert kopogott a karórája üveglapján.

Reggel kezdődött, a munkamegbeszélésen. A Kisfőnök kifejtette, hogy mit, hogyan és mikorra. És szokás szerint rátért volna arra, hogy miért rendkívül fontos, hogy éppen azt, hogy éppen úgy és éppen akkorra, midőn Pöhömke csendesen, lábujjhegyen előre lopakodott. És abban a pillanatban, amikor a Kisfőnök extra mennyiségű levegőt szívott a tüdejébe, mert extra méretű körmondatra készült, Pöhömke oda-

tartotta eléje a karóráját, egyidejűleg a körmével párszor jelentőségteljesen rákoppintott az óra üvegére.

Tudniillik, hogy sok a szöveg, az idő fut.

Mindenkiben megállt az ütő!

A szónok lila fejjel ordítani kezdett:

— Micsoda szemtelenség! Hogy jön maga ahhoz, hogy belém fojtsa a szót?! Neveletlen fráter! Ki innen!

Behúzta fejét az utókalkulátor, kisomfordált a teremből, le a büfébe, mert lelkileg nagyon megrázták a goromba szavak; egy erős feketére vágyott.

A pofont már ott kapta, a földszinti büfében.

Ez pedig így zajlott le:

Miközben Pöhömke a kávéját kortyolgatta, pár lépéssel odébb dr. Vaska Géza, a vállalat tarzanja tartott épületes beszámolót. Kizárólag a gyengébb nemhez tartozó hallgatóságnak. Előző heti diszkrét szerelmi kalandjairól. Ájuldoztak, ámuldoztak, csiklandósan fel-felkacagtak a lányok, irígykedve, félfüllel Pöhömke is elkapott egy-egy mondatot. Bizonyos idő múltán azonban gyengéden, de határozottan áttörte magát a hölgykoszorún, felágaskodott és a behemót donzsuán szeme elé tolta óráját, másik keze mutatóujjával pedig megkocogtatta az óra üvegét, elég volt a sóderből!

Csattanós füles volt a válasz, hősünk a lelki megtöretés után immár testileg is megalázva vonult vissza szobájába, és ott bánatosan utókalkulált vagy félóra hosszat.

Amikor is megszólalt a telefon, a Nagyfőnök hívatta magához.

— Mindent tudok — kezdte a Nagyfőnök —, és minden elismerésem a magáé, Pöhömke kartárs. Bár sok ilyen Pöhömkénk volna, aki nem tűri tétlenül a munkaidő elherdálását, még a felettesétől sem, még egy brutális izompacsirtától sem. Magát elsejétől csoportvezetőnek nevezem ki, gratulálok, távozhat.

Pöhömke boldogan dőlt a falnak a folyosón. Különösen annak örült, hogy a Nagyfőnök ilyen katonásröviden végzet vele.

Mert ha hosszasabban beszél, nála is rákopogott volna az órájára.

Ugyanis, amikor a Posta bevezette, hogy háromperces telefonálás után újra fizetni kell minden további 3 percért egy forintot, Pöhömkéné, aki szigorúan takarékos

asszonyka, viszont imád távbeszélni, ráparancsolt otthon az urára, hogy mérje az időt és jelezzen neki. Mielőtt letelne a három perc, menjen oda hozzá, ütögesse meg az órája üvegjét.

És a szerencsétlen — szerencsés Pöhömkénél egy hét alatt reflexszé vált ez a teendője.

Mégpedig olyan reflex-szé, amely függetlenítette magát a felesége személyétől, sőt a telefontól is!

Ellenállhatatlan erő szorítja rá Pöhömkét, hogy korra, rangra, nemre való tekintet nélkül minden beszélőt mérjen, aztán figyelmeztessen — letelt a három perc!

Hagyja abba, vagy fizessen!

Gondolom, tényleg jó lenne, ha sok ilyen Pöhömkénk volna.

Kürti András

Egy vasárnap Egerszegen

Csendesen csordogáló esőben kószálok Göcsej fővárosának központjában. Az utca csaknem teljesen kihalt, civilt szinte nem is látni, csak néhány sétáló katonát. Úgy látszik, a katonák impregnálva vannak, nem fog rajtuk az eső... Huszonnégy éve annak, hogy én utoljára Zalaegerszeg főutcáján korzóztam vasárnap délután, akkor én is angyalbőrben voltam. Akkor is ugyanígy esett az eső (lehet, hogy ez még ugyanaz az eső, talán el sem állt azóta?), de akkor kevésbé zavart a nyakamba csordogáló víz, mint most.

Azon tűnődöm: hol lehetnek ilyenkor az egerszegiek?

*

A múzeumban nincsenek.

Álmosan szunyókál a káforka, a kópic, a pipics, a höppögtető, meg a Göcsej Múzeum ezer más kincse, ezen a vasárnapon mindössze négyen voltak rájuk kíváncsiak, ennyi vendége volt a múzeumnak.

Néhány magyarázattal tartozom a nem göcsejieknek:

A káforka fából készült csöbör, fontos népélelmezési célokat szolgál: azzal merik ki a mustot a kádból.

A kópic szalmából font fedeles kosár, bevásárló szatyornak vagy retikülnek alkalmatlan, ahhoz túl nagy, melegen ajánlható ellenben szobadísznek pesti lakásokba, roppant mutatós, amellett praktikus is: kitűnően lehet benne szemestakarmányt tárolni.

A pipics fényforrás, világítótest: magasfeszültségű repceolaj folydogál benne.

A höppögtető magyarul: köcsögduda. Aki így sem tudja, mi az, bővebb felvilágosításért forduljon a Népzenei Intézethez.

*

A Pontház presszó dugig van fiatalokkal. Pedig nincs is zene. Vagy talán éppen azért?

Sajátos kórtünetet figyeltek meg mostanában a közművelődési szakemberek az egerszegi fiatalokon. Például: az Ifjúsági Házban meg kellett szüntetni a táncestéket, mert alig volt látogatójuk. Aztán: éppen az előző szombat estén érdektelenségbe fulladt egy neves fővárosi tánczenekar egerszegi koncertje.

Jó ég, lehet hogy megint a höppögtető jön divatba?

*

A Művelődési Ház színpadán, az összehúzott függönyök mögött, harmincan ropják a táncot az „Én vagyok a, én vagyok a kunsági fi..." dallamára. Alattuk, a ruhatárban, teljes gőzerővel játszik a Reflex-zenekar, ötórai teára csalogatja a fiatalokat. A kétfajta zene mókásan keveredik a levegőben. Azon se lehetne csodálkozni, ha a szegény táncosok hirtelen a „Gyere, gyere ki a hegyoldalba..." ütemére kezdenék ropni a kunsági verbunkot...

*

Kisvendéglő a Művelődési Ház mellett. Neve sokszor változott, a korkövetelményekhez alkalmazkodva. Előbb Béke volt, aztán Gulyás lett, most Sport a neve. A cégtáblára azt is kiírták: „A ZTE pártoló tagságának klubja."

Nyitva van a televízió, a képernyőn éppen a teremfocit közvetítik Miskolcról: a ZTE küzd az Újpesti Dózsával. A pártoló tagság egy része izgatottan szurkol a tévé előtt. Másik részük elmélyülten ultizik, háttal a képernyőnek. Mit izgatja őket, hogy a csapat kitűnő játékosa, Soós, köténycsellel becsapja a Dózsa védelmét és gólt lő, amikor sokkal nagyobb tétről van szó: egy terített bettli elfogásáról!

Ki kellene egészíteni a cégtáblát, így: „A ZTE és az ulti pártoló tagságának klubja."

Az Arany Bárány Szálloda presszójában meglepetés fogad: Varga Csaba, a fiatal egerszegi szobor-karikaturista vár rám. Megtáviratoztam neki, hogy odavárom, mégis meglep, hogy ott van. A táviratomat ugyanis az egerszegi posta visszaküldte azzal, hogy a címzett ismeretlen. Ő ennek ellenére megkapta a táviratot. Hiába, a magyar posta csodákra képes: ismeretlen címzettnek is tud táviratot kézbesíteni.

Varga Csabánál, mint a jó apáknál általában „véletlenül" éppen van néhány fénykép legújabb műveiről. Íme, közülük kettő:

Sammy Davis Déry Tibor

Az Ifjúsági Házban éppen klubvetélkedő folyik. Beóvakodom, leülök a leghátsó sorba. Ámultan figyelem, mennyi mindent tudnak az egerszegi fiatalok a városukról, milyen ügyesen válaszolnak a csinos, kedves játékvezető kislány kérdéseire. Egyszer csak a nevemet hallom, (úgy látszik, kifigyelték, hogy ott vagyok), kiszólítanak középre. Egy lelkes ifjú alkalmi riporter mikrofonvégre kap és feltesz néhány megizzasztó kérdést a magyar humor állapotáról...

Nagy üggyel-bajjal sikerül kivágnom magamat, s végül én is megkapom a minden jó feleletért kijáró két szem selyemcukrot...

*

Néhány percre megélénkül az utca: a moziban most cserélődik a közönség. Nézem a plakátot, mit játszanak? „Két balláb az ezredben." Csak nem az én egykori egerszegi vitézkedésemről készítettek filmet? Megnyugodva hallgatom a kiszűrődő hangokat: a főhős angolul beszél, akkor az mégsem én vagyok...

A moziban zsúfolt ház van, most is, mint mindig. Emlékszem, ez már 24 évvel ezelőtt is így volt. Csak akkor még egy pici, kócos mozija volt a városnak. Azóta épült egy jóval nagyobb, 670 férőhelyes, de most már az is kicsi.

Úgy látszik, a város és a mozija növekedési versenyben van egymással, és folyton a város győz.

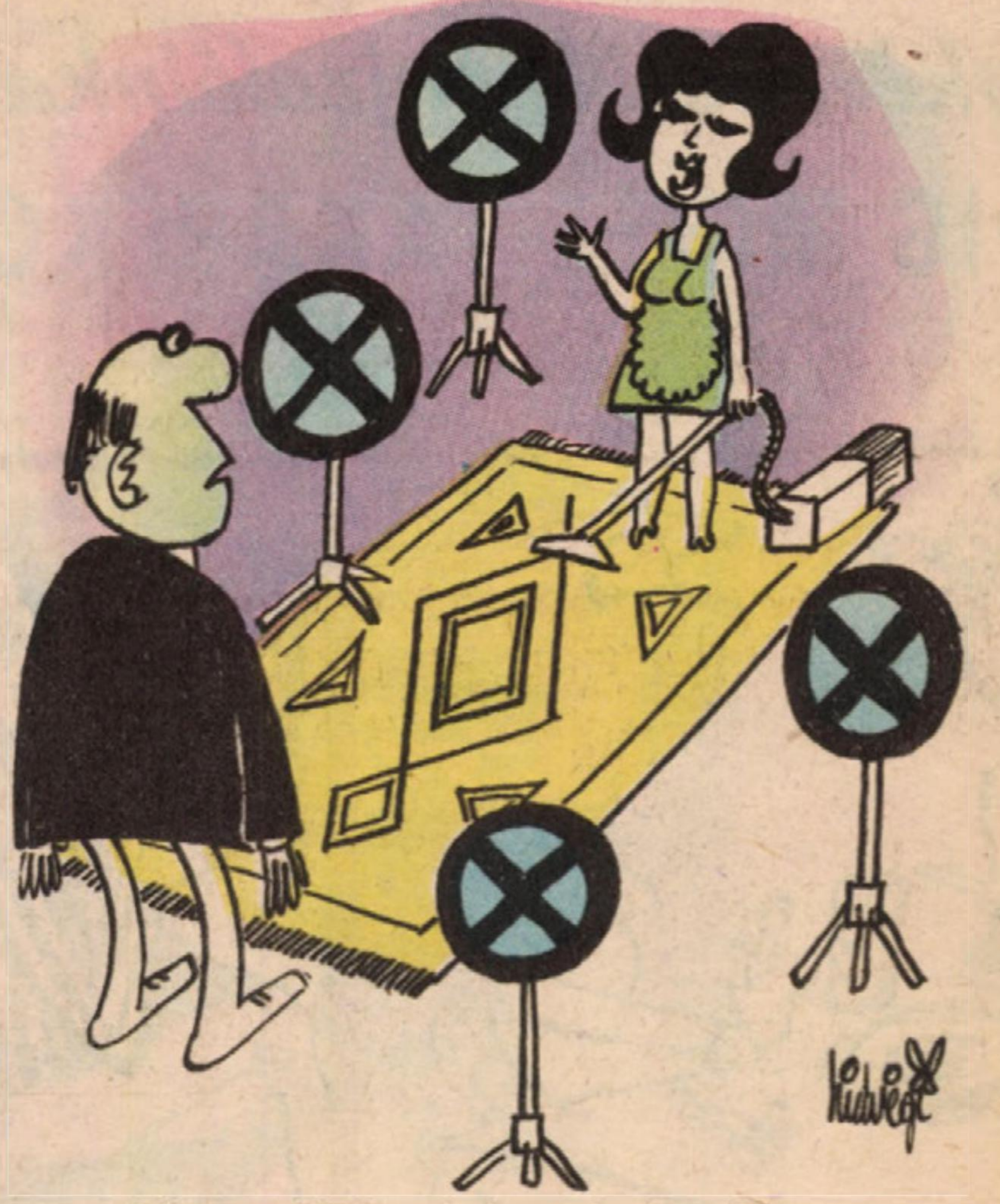
*

Az utca újból elnéptelenedik. Csak az eső marad, meg a katonák, meg néhány andalgó szerelmespár. Ezek szerint nemcsak a katonák vannak impregnálva, hanem a szerelmesek is.

Igen, ezt a szerelmes összebúvást, ezt az andalgást mi is csináltuk annak idején. Most mégis értetlenül nézem az összehajló párokat: hát ez még mindig nem ment ki a divatból?!

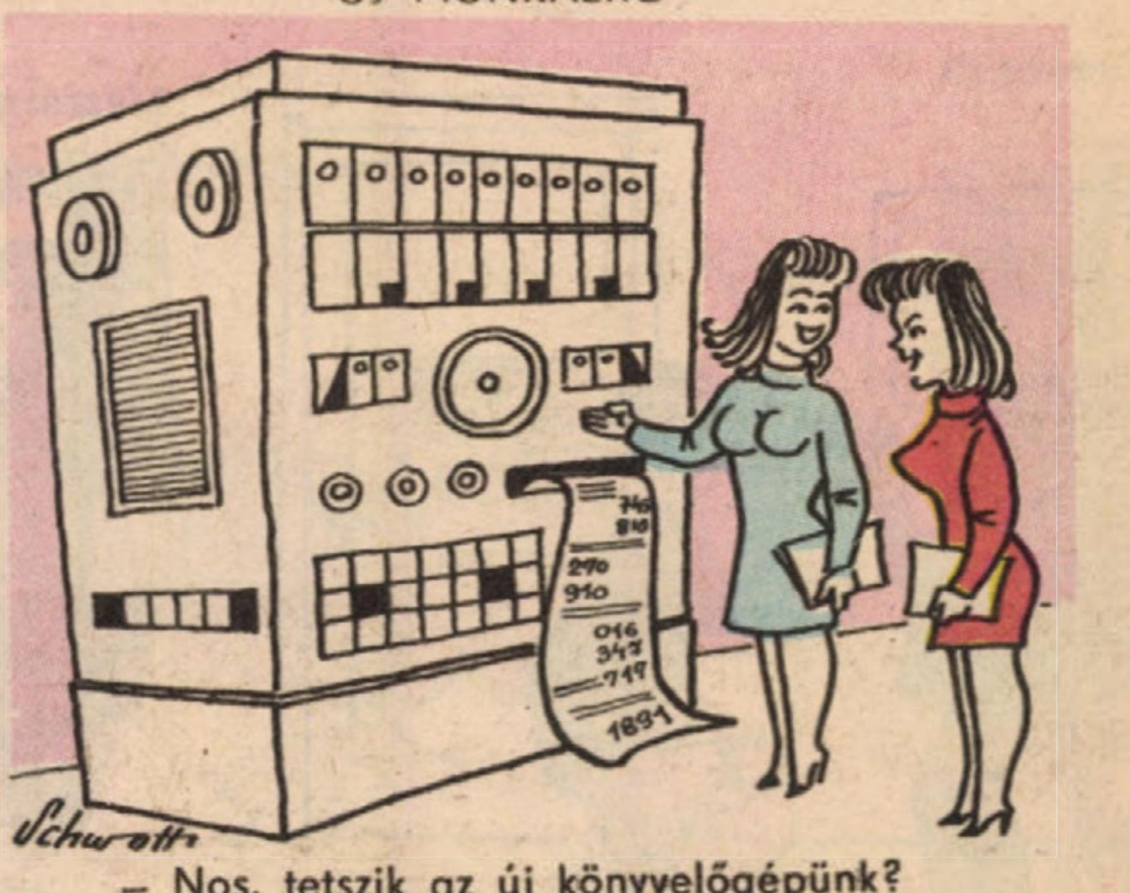
Radványi Barna

TANULÉKONY ASSZONYKA

– Miért, a körúton is így takarítanak!

ÚJ MUNKAERŐ

– Nos, tetszik az új könyvelőgépünk?
– Tetszik. De a főkönyvelőnk szebb volt.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiatal orvos megkérdi idősebb kollégáját:
— Mondja, kolléga, mi a legnehezebb a mi szakmánkban?
— Megtudni például, hogy milyen ételeket szeret a beteg.
— Minek azt megtudni?
— Hogy el lehessen tiltani tőle.

*

— Ön azt mondja, három férfi támadta meg az utcán, agyba-főbe verték és elvették a pénzét. Mondja, miért nem védekezett?
— Nem akartam ebbe a sötét ügybe belekeveredni...

ÚTMUTATÓ

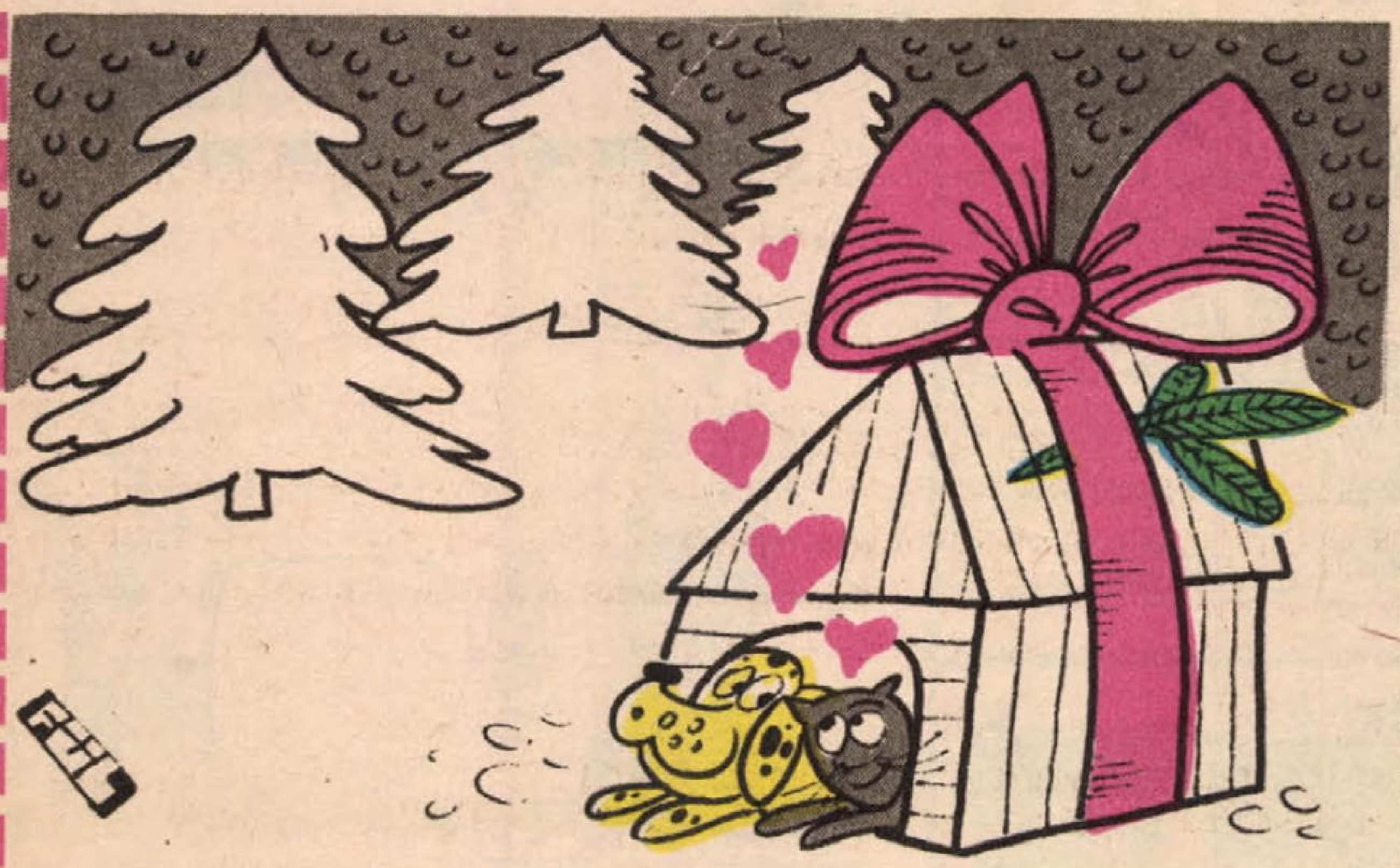

KARÁCSONYI ÜDVÖZLET

TÓT, SZÜR-SZABÓ, FÜLÖP, SAJDIK, HEGEDŰS, BRENNER, BALÁZS-PIRI, DALLOS

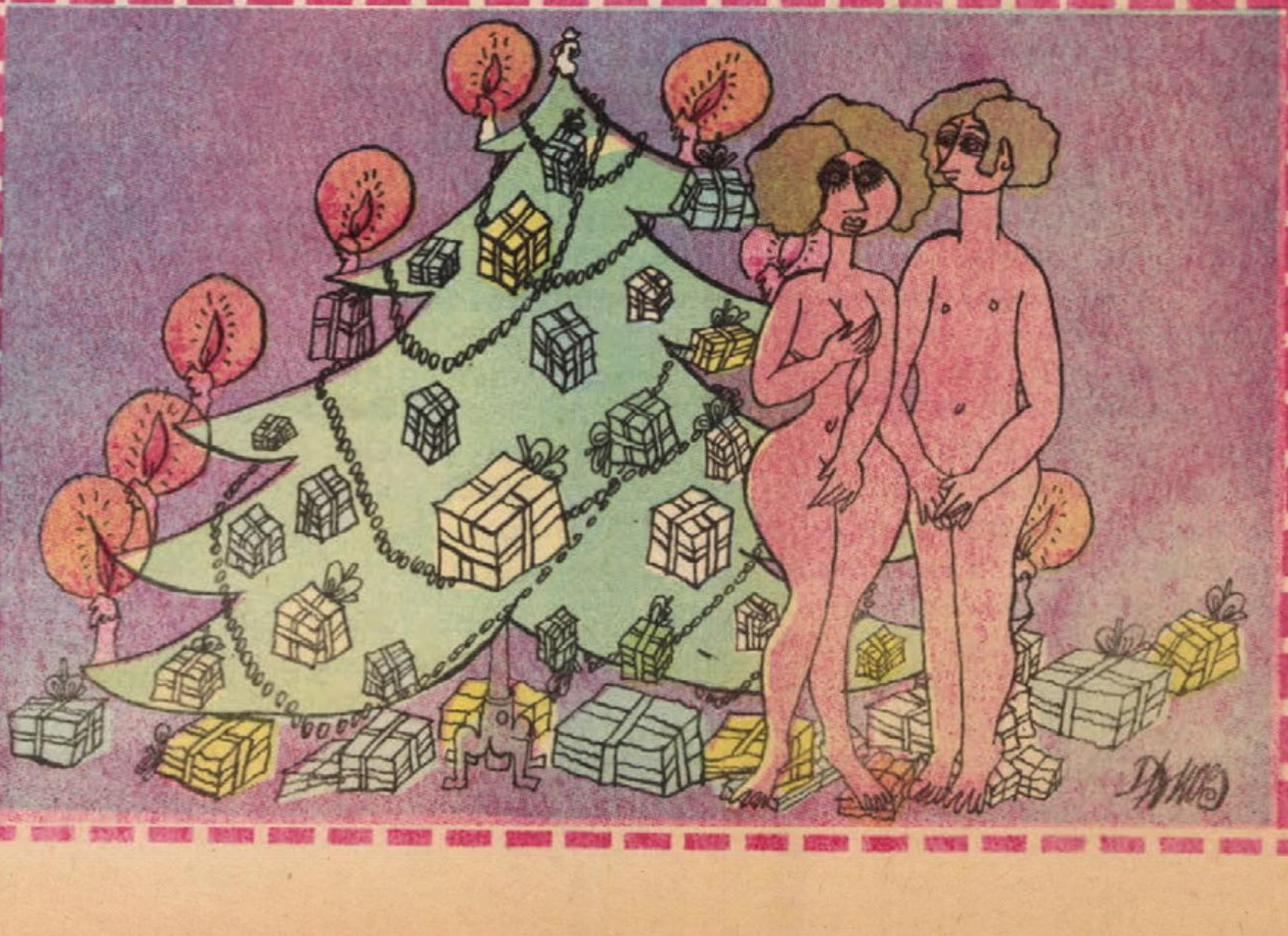

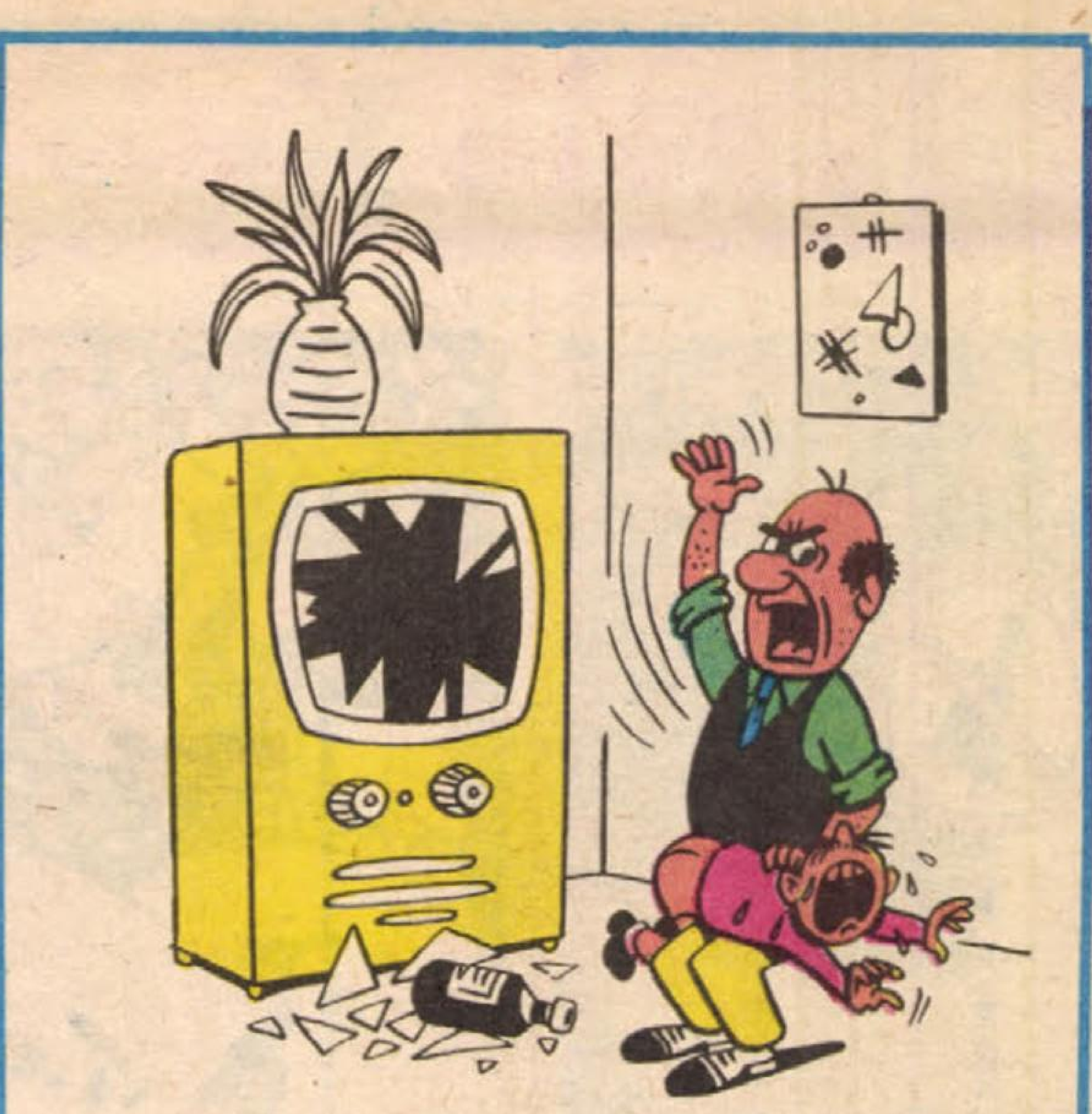

Import humor

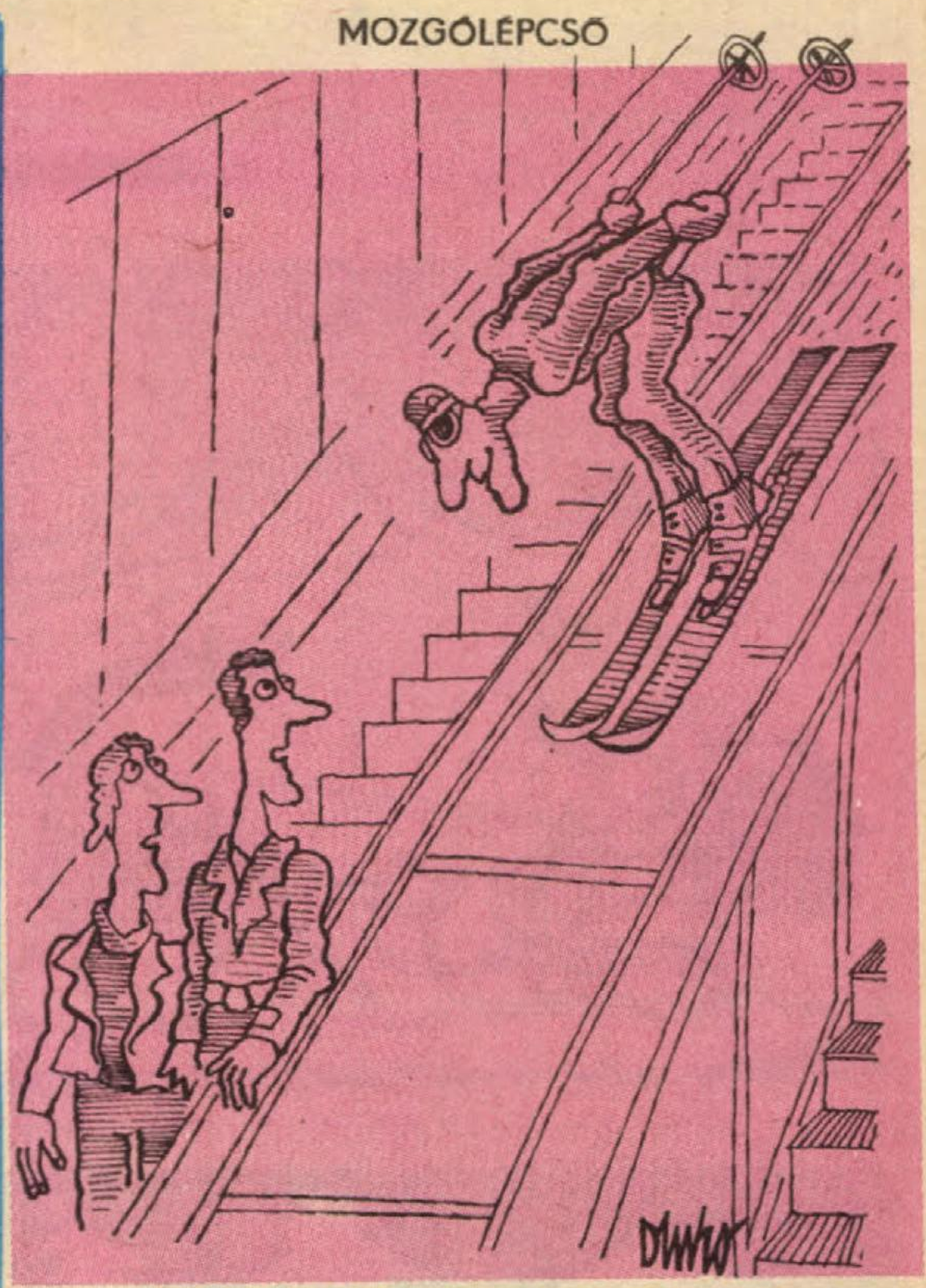

– Asszonyom, ön piros telefont kért... Jelenleg csak ez volt raktáron...

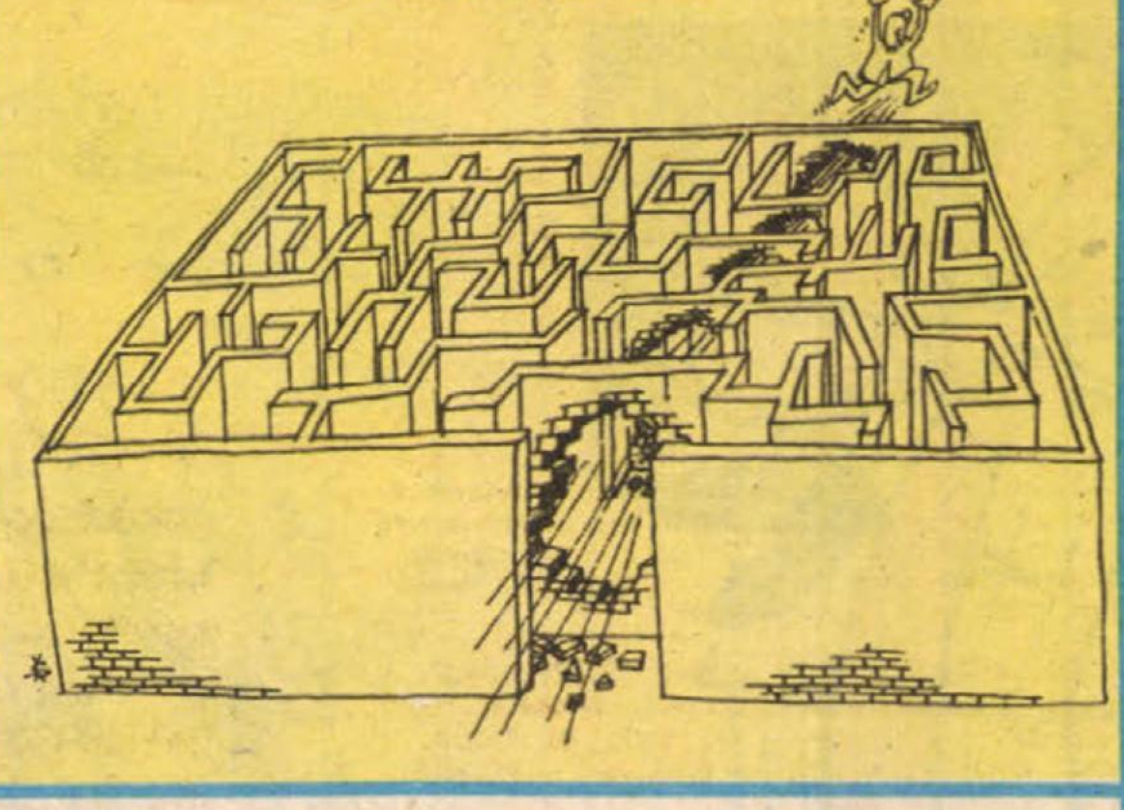

– Majd adok én neked üveggel fejbe-vágni a játékvezetőt!

MOZGÓLÉPCSŐ

A LEGRÖVIDEBB ÚT

– Emberek! Csoda történt! Látok!!

MUNKASZERVEZÉS

A KOLLEGA

– Te munkaidő alatt dolgozol?

SAJÁT FELESÉGGEL

Mindig Alajos, közismert és kitűnő barátom újra felkeresett:

— Új társadalmi mozgalmat szeretnék indítani. Az lenne a címe: „Üdüljön a saját feleségével is!"

Kérdezni sem kellett, már magyarázta is a lényegét. Korábbi üdüléseinek felelevenítésével kezdte:

— Tudod, hogy az elmúlt években igen sokszor üdültem egyedül. Úgy hozta a sors, hogy egyszemélyes beutalót kaptam, vagy a feleségem nem ért rá, aztán valahogy ez szokássá vált. Azt is tudod, nem vagyok nőcsábász hajlamú, de nehéz ellenállni az üdülőkben, ha ott van másnak a felesége, vagy másoknak a feleségei veszik körül az embert, s közülük sétapartner kínálkozik. Nehéz ellenállni, ha moziba lehet kísérni őket, ha másnak a feleségével le lehet ülni egy kávéra, egy konyakra, fél cseresznyére Persze, ez némi fáradsággal is jár. Kora reggel frissen borotválkozva, nagy sétákat tesz az ember ilyenkor az üdülő körül, hogy a partner, a más, ismeretlen férfi felesége lássa az ablakból, milyen stramm, katonás természetű ember is vagyok. Fárasztók a séták a meredek erdei ösvényeken, különösen ha az isiász kínozza az ember derekát, csikorognak az ízületei, kínozza a köszvény, de a partner azt hiheti, hogy a kísérő férfiú szavait valami belső hevület fűti, és az elragadtatástól liheg, holott csak kifulladt, s nem azért áll meg lépten-nyomon, hogy szavainak nagyobb nyomatékot adjon, hanem hogy kifújja magát, levegőhöz jusson. Gavalléros magatartás kell ilyenkor, kávé, konyak, édesség, valami soha komolyan nem vett elméleti fele-fele alapon, virágszedés ürügyén sok kemény hegymászás, ebéd utáni szundikálás helyett bájcsevegés, alig palástolt ásításokkal, melldöngető részvétel az üdülői szpartakiádon és a kollektív kocogásban, izomláz, reuma. Algopirin, szódabikarbóna és egyéb gyógyszerek szedése titokban.

Mindig Alajos itt megállt az elbeszélésben. Lehet, hogy hatásszünetet tartott, lehet hogy kifulladt. Majd folytatta:

— Most a sors és a szakszervezet szeszélyéből közös beutalót kaptam a feleségemmel Nekeresdhegyre. Hát ez egészen más. Reggel kései kelés. Reggelizés borotválatlanul, utána kényelmes tisztálkodás, rövid séta kettesben az üdülő közvetlen környékén. Délelőtt csendes beszélgetés a társalgóban nyugdíjas házaspárokkal az unokák kópéságairól, fényképmutogatással. Ebédnél a feleség kikészíti a gyógyszereket, a büfében asztalhoz hozza a feketét. Majd utána kis szundikálást javasol. Vacsora után közös tévénézés, majd jó éjszakát mindenkinek, gyógyszerek bevétele, és békés alvás. Másnap kezdődik minden elölről. Teljes pihenés. Két hét után a pihenéstől fáradtan tér haza az ember. Hát így megy el ez a másfajta üdülés, és ez nem rossz. Ezért jutott eszembe a régi reklám, amit a cigarettásdobozokra nyomtak, hogy szívjon időnként másfajtát is, s ezért akarom elindítani a mozgalmat: Üdüljön a saját feleségével is!

Újra kis szünetet tartott. Majd elgondolkodva folytatta:

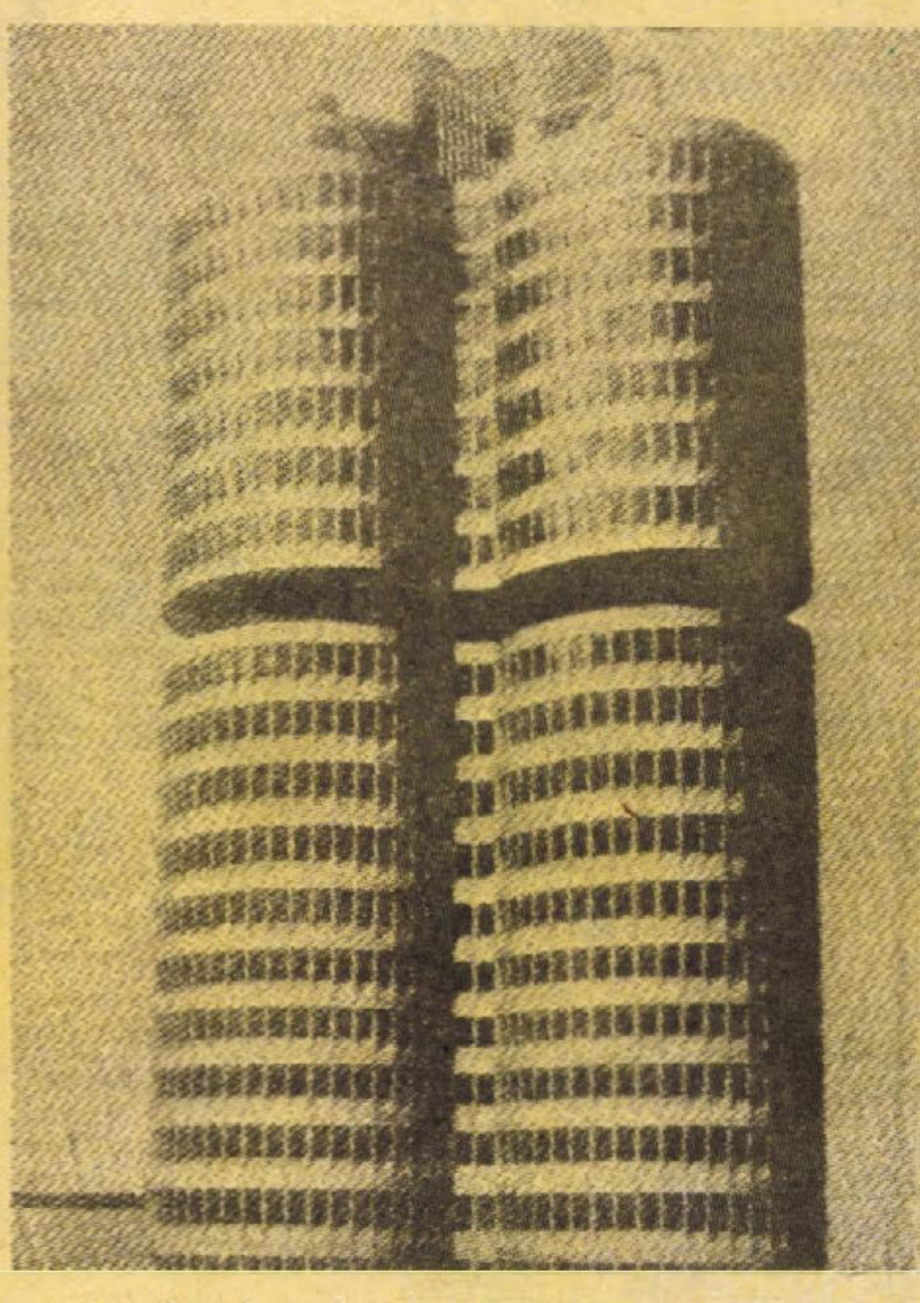
— Egy-két probléma azért adódik ezzel a mozgalommal. Például a feleségem azt kérdezte, hogy korábban miért éreztem olyan jól magam mindig, amikor szerinte az egész meglehetősen unalmasnak tűnik. A másik gond meg, hogy ha az ember így felhasználja az üdülési lehetőségét, honnan és hogyan kaphat egy újabb beutalót, hogy egy kicsit egyedül üdülhessen?...

Benedek Miklós

TÜCSÖK és BOGÁR

Olvasókészülék vakok számára

TUDOMÁNY ÉS TECHNIKA ... TUDOMÁNY ÉS TECHNIKA ... TUDOMÁNY ÉS TECHNIKA

Amerikai kutatók „Opticon" néven olyan olvasókészüléket szerkesztettek, amellyel a vakok átírás nélkül is olvasni tudják a nyomtatott, vagy géppel írott szövegeket (eddig ugyanis csupán a hat domború pont kombinációjából álló Braille-írással papírra vetett szövegeket tudták elolvasni, ujjheggyel való letapogatással.)

Kétségkívül nagy és áldásos találmány. Adott esetben azonban felesleges, hiszen — a példabeszéddel szólva — a vak is látja, hogy ez nem olvasókészülék. Hanem a BMW irodaépülete Münchenben.

(A Heves megyei Népújságban fedezte fel Balogh Tamás, egri olvasónk)

ÖVÖN FELÜL HARAPOTT John Ceblanski nehézsúlyú bokszoló. A bíró először nem hitt a szemének, majd diszkvalifikálta e példátlan sportszerűtlenségért.

Hogyhogy kérem? Övön alul szabad?

(A Magyar Hírlapban észlelte Ezer Árpádné)

Azt hisszük, ez aranyos.

(Kiskunfélegyházán fotózta Mayer Antal, mohácsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

kezet ellátásán túl, jelentős bérmunkát is végez majd. A sertés- és juhtartás továbbfejlesztésével meg tudják valósítani a város teljes baromfihús-ellátását. A *Lenin Termelőszövetkezet* kesztyű-

Hát úgy aztán feltétlenül!

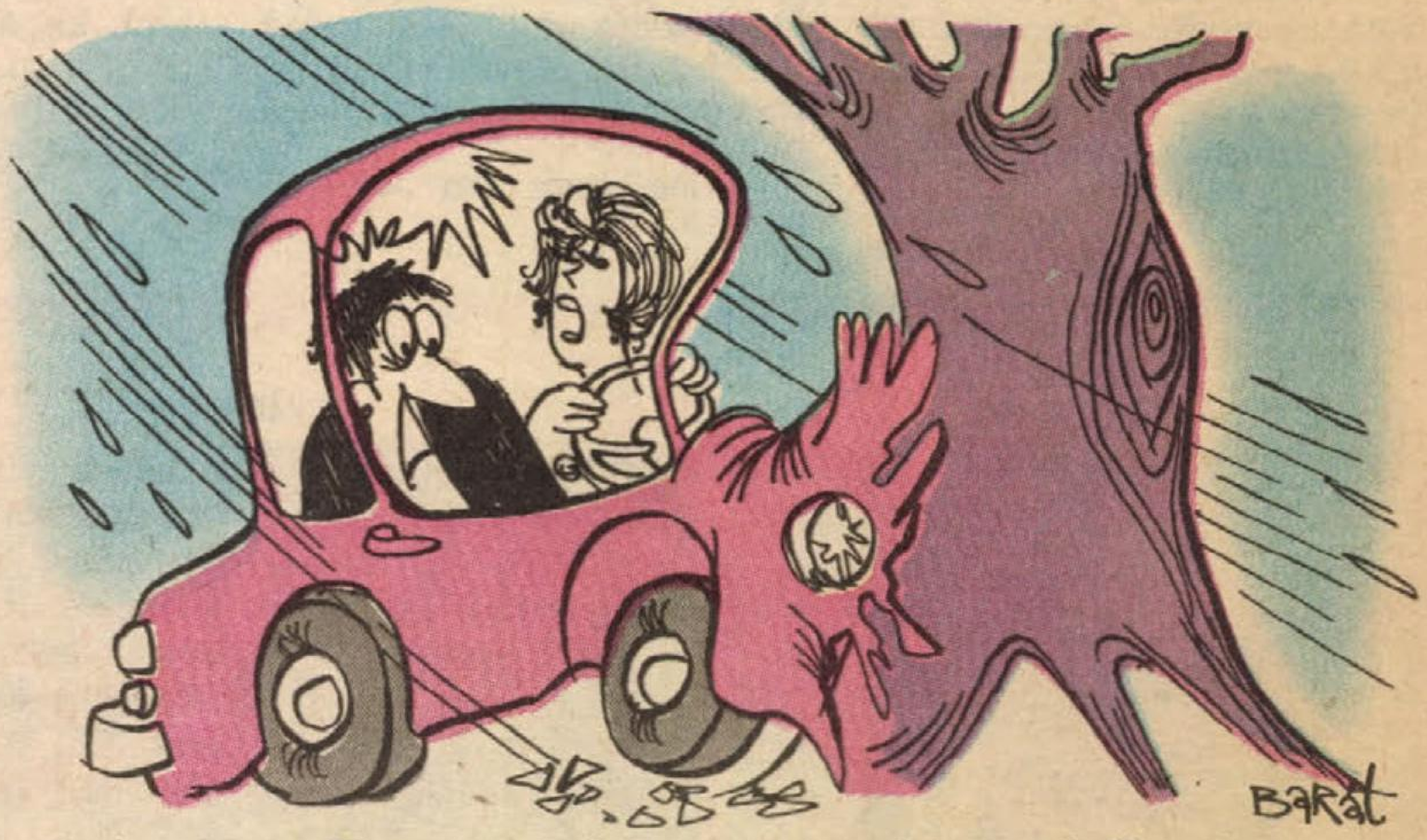
(A Ceglédi Hírlapból ollózta dr. Kecskeméti Mihály, ceglédi olvasónk)

A MEOE kaposvári szervezete a legszebb magyar fajtájú kutyának felajánlott díját *Antal Dezső* drótszőrű német **vizsla** kanja kapta.

Kutya se hallott még ilyet. Se magyar fajta német, se német fajta magyar.

(A Somogyi Néplapban észlelte dr. Foltényi Imre, kaposvári olvasónk)

HANGULATEMBER

– Olyan rosszkedvű vagy ma, mi van veled?

ALAPOS GYANÚ

– Az az érzésem, hogy a feleségem túlságosan elkényezteti a gyereket...

A DOLOG NYITJA

Azt ugyan máig nem értette Csobolyó Bálint, miért titulálják manapság klubnak, amit valamikor falusi körnek neveztek, de azért szívesen járt oda. Először is, mert már nehezére esett volna mindennap kikutyagolni a szőlőhegyre, másodszor meg, ha — ahogy hírlik — a lordoknak megteszi az ilyesfajta csendes szórakozás, akkor miért épp egy községi tanácstag vonakodjék a saját klubjától.

De hogy ma este Csobolyó megint a klubba sietett, annak a közéleti érdeklődés mellett egyéb oka is volt: otthon az asszonyok tollfosztásba kezdtek, s ő nem szívlelhette se a női pletykát, se a sűrűn szállongó pihéket. A tollpihék ugyan már nemigen akadhattak a hajába, annál inkább kackiás bajszába, amit mégse akart kitenni ilyen megszégyenítő inzultusnak.

Így aztán Csobolyó korán érkezett, de mégiscsak egyetlen üres széket talált már a Csincsura Balázs meg a Hajagos Péter asztalánál. Bár jobb helyre nem is kerülhetett volna, mert hamarosan tapasztalta, hogy asz asztaltársak már jócskán előrehaladtak a világmegváltásban.

— Nem látsz te tovább az orrodnál, Csincsura! — erősködött épp Hajagos. — S abból akármilyen nagygyal is rendelkezel, mindig csak a sarat veszed észre az utcán és a feltöltetlen gödröket...

— Márpedig én azt mondom — védte Csincsura az igazát —, épülhet itt olyan palota, hogy csuda, ha a hozzávezető úton nyakát szegi az ember!

— Az olyan épület elé, amilyenről én beszéltem, ne félj, út is hamar kerülne... Hát tudod te, milyen lesz az a ház, ha majd felépül? Azt aztán megnézheted! Emelettel fog kimagasodni a többi közül, elöl fehér oszlopok tartják az erkélyt, s a falakat borostyán futja be.

— Értem én komám. Csak aztán elég gazdag legyen a tárca...

Hiszen ezek itt az ő régóta dédelgetett szívügyéről, a tervezett kultúrházról diskurálnak — ocsúdott fel hirtelen Csobolyó Bálint, s már vetette is magát a vita közepébe:

— Ej, Csincsura, rosszabb vagy te a károgó varjúnál! Én bizony Péter mellé állok! Tudhatnád, hogy minden beruházásnak megvan a maga tárcája, s ha már megvan, hát csak ki kell szedni a pénzt belőle. Ha végre építhetünk, adjuk meg a módját!

— Csapj bele, Bálint — lökte kezét Hajagos a szomszédja felé —, veled mindig is egyetértettünk! Igényesség nélkül nincs haladás!

— De nincs ám! — lobbant Csobolyóban egyre magasabbra a köz szolgálatának lángja. — Elmúltak már azok az idők... Méghogy a tárca! Petrence se alábbvaló a többi községnél, ezt mindenkinek tudomásul kell vennie. Legyen csak a mi fizimiskánk is olyan szemrevaló, mint akármelyik másiké. Húzzunk csak fel mi is olyan épületet, hogy csettintsenek rá az emberek. De még a kertjére is...

— Én angolkertre gondoltam... — álmodozott tovább Hajagos.

— Selymes fűvel, tarka bokrokkal, kavicsos úttal... Meg ami ehhez illik, elöl díszes vaskerítés kovácsolt kapuval, s rajta aranyos betűkkel a tábla: „Petrence Művelődési Háza".

Ha Csobolyó azt mondja, hogy kivételesen kutyát ellett a tehene, akkor se nézhettek volna rá döbbentebben az asztaltársak az utóbbi szavai után. Hajagos egészen elbambult, de Csincsura is csak egy gyors pipaszippantástól nyerte vissza a hangját:

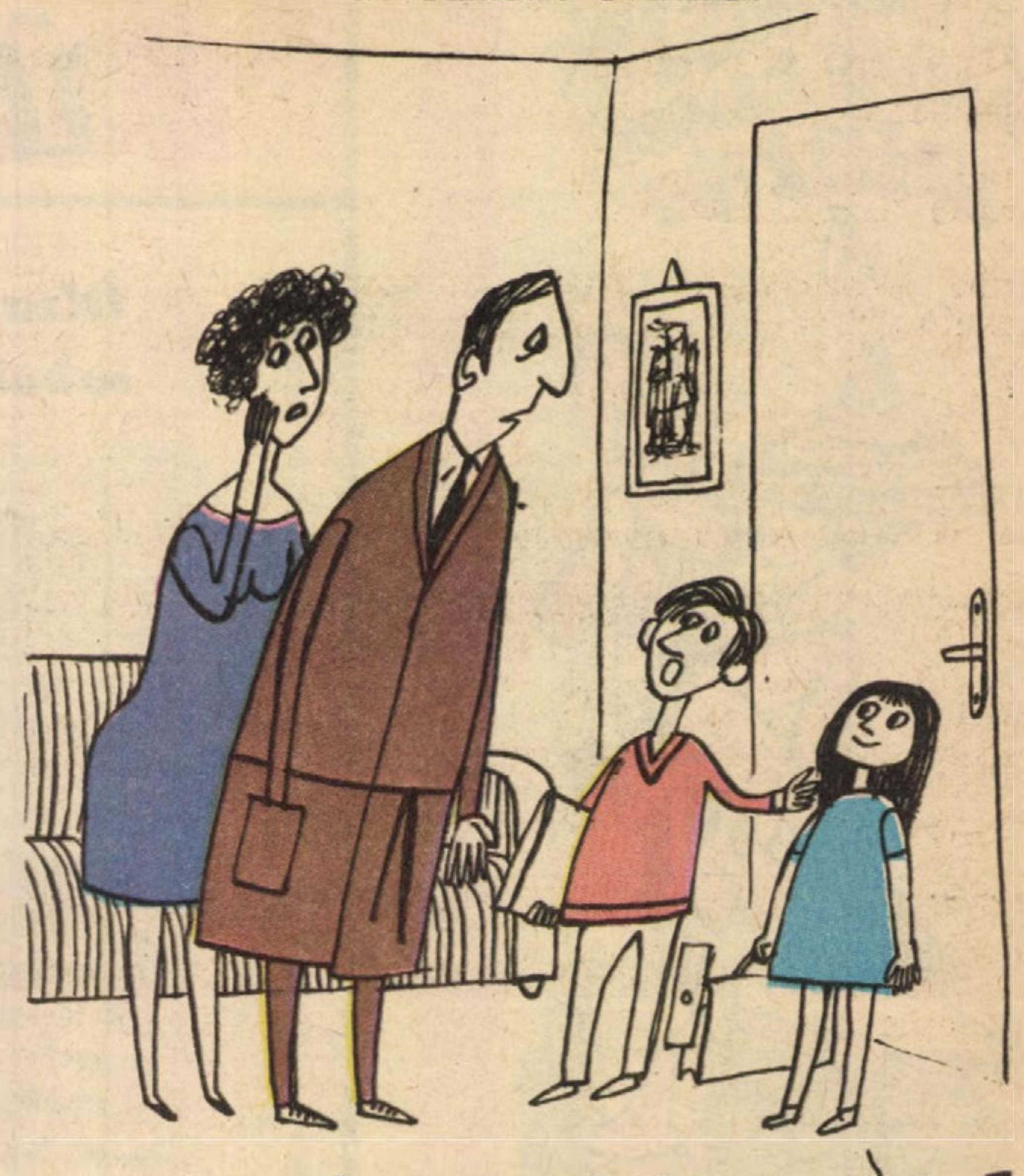
— Miket beszélsz, Bálint? Gyanítom, két malomban őrölünk... Művelődési házat építeni? Hiszen annyi pénze még annak a Dáriusnak se volt, nem érdemes az ilyesmibe belevágni. A Hajagos szomszéd akar egy új viskót, de olyat, ami már kitart, amíg ő benne él.

— Áhá... — mindössze ennyi volt, ami bölcsesség abban a minutában Csobolyó Bálint ajkára szaladt, mert igencsak összezavarodott a fejében, hogy mi köze egymáshoz a Dárius kincsének, a művelődési háznak és a Hajagos tárcájának.

Azt azonban azonnal sejteni kezdte, miért is hívhatják ma klubnak a hajdani falusi kört, legalábbis Petrencén.

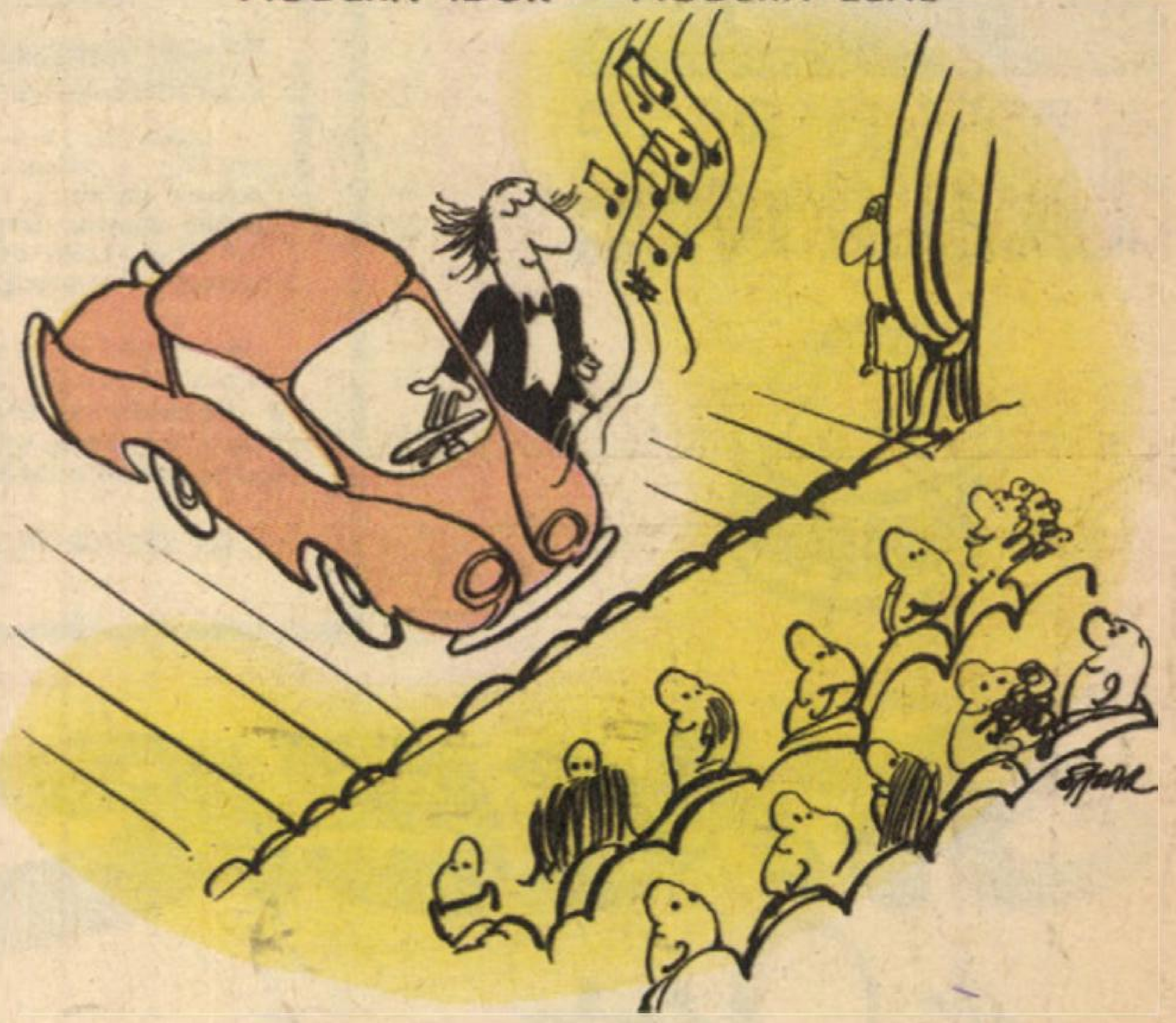
Németh Géza

TANULÉKONY GYEREKEK

– Bemutatom az élettársamat!

MODERN IDŐK – MODERN ZENE

ELOSZTÁS

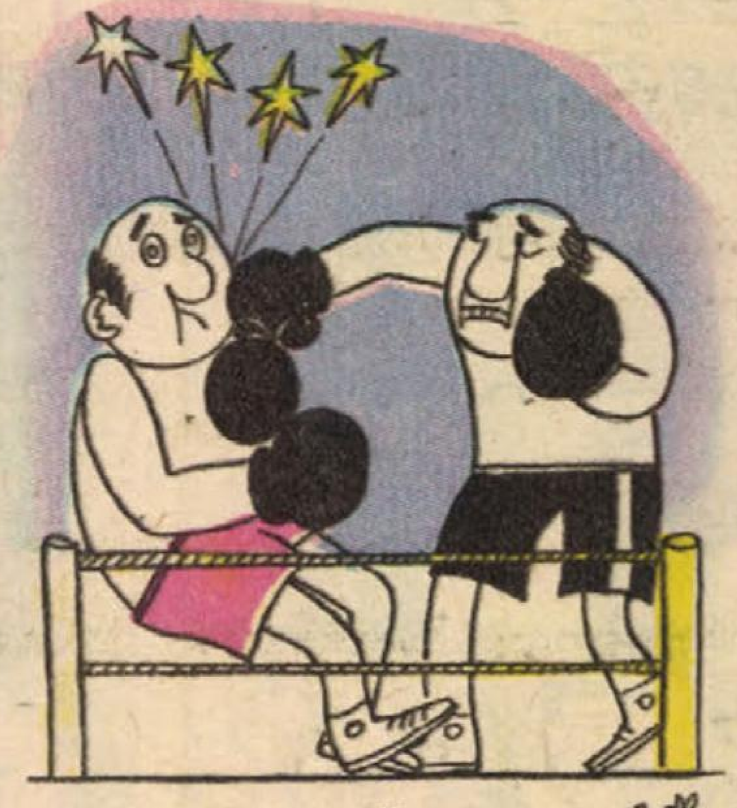
– A mamák kapják majd az unokát.

ÜNNEPI ESTE

– Épp most kell kiszámolnod, hogy mindez menynyibe került?!

KARÁCSONYI GONDOK

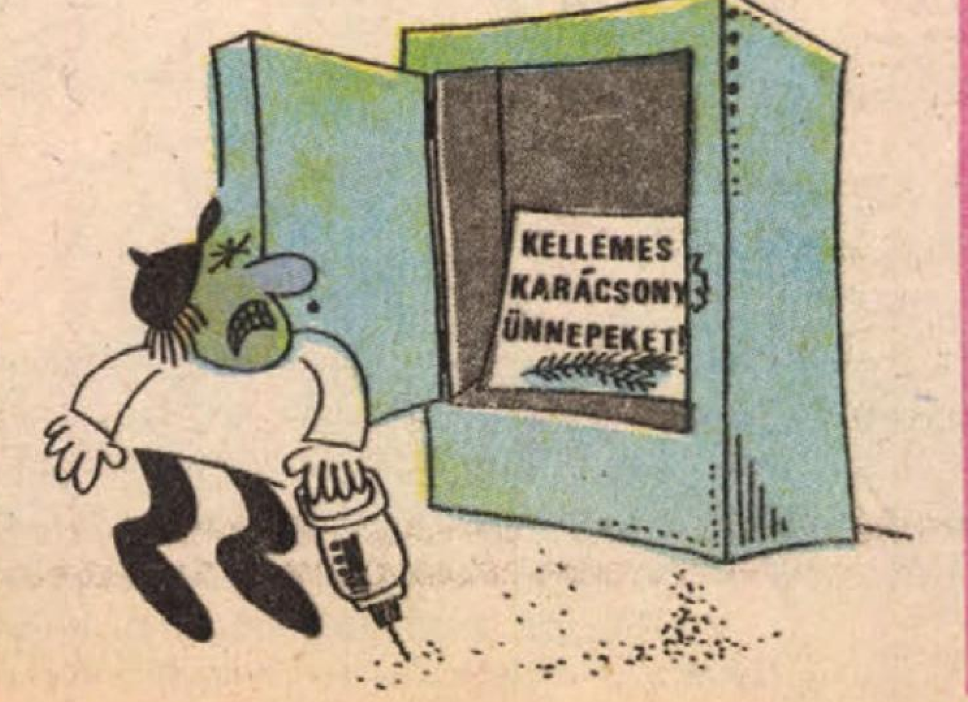
– Jaj, de jó, hogy eszembe jutott: csillagszórót is kell vennem a gyerekeknek!

ÓRIÁSFENYŐ

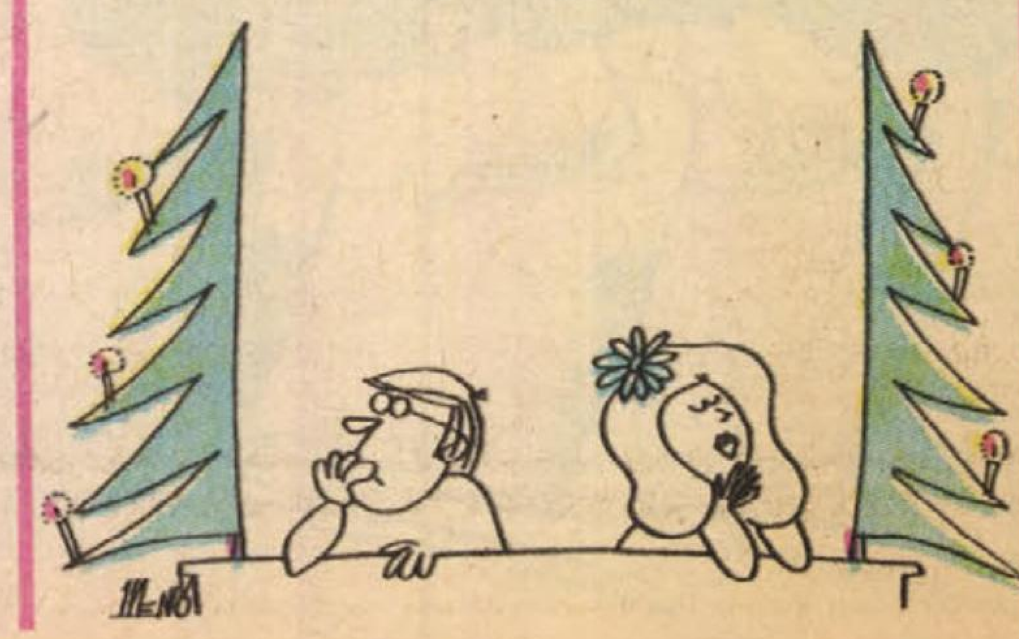

FIGYELMESSÉG

HARAGBAN

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A MILLIÁRDOS HALÁLA

Az Egyesült Államokban péntek reggelre 85 éves korában meghalt H. L. Hunt olajmágnás, a világ egyik leggazdagabb embere. Hunt egyike volt Amerika legreakciósabb tőkéseinek. Neve a Kennedy-gyilkosság idején közszájon forgott, mert egyes kombinációk szerint ő volt az elnök meggyilkolására szövetkezett összeesküvők egyik vezetője. Ezt persze

sohasem lehetett bizonyítani. Hunt ötmilliárd dollár személyes vagyont hagyott hátra, de olyan fukar volt, hogy haját maga vágta egy ócska ollóval és fényűző felhőkarcoló-irodájába barna papírzacskóban mindennap hideg ebédet vitt.

IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS

Az amerikai Texas állam New Braunfels nevű kisvárosában helyi választásokat tartottak, hogy kijelöljék a járásbíróság elnökét. Csak egyetlen pályázó volt: dr. Max Womack, aki addig is betöltötte ezt a tisztséget. A környék lakói elégedetlenek lehettek a bíróval, mert összeesküvést szőttek és Womack nevét áthúzva, ezrével írták rá a szavazócédulákra a legendás rajzfilmfigura, Miki egér nevét! Amikor a járási hatóságok ezeket a szavazatokat érvénytelennek nyilvánították és Womack bírót megerősítették tisztségében, New Braunfels polgárainak egy csoportja — élén a helyi lap szerkesztőjével — pert indított a járási hatóságok ellen. Az ügy egészen Texas állam legfelsőbb bíróságáig jutott, amely a keresetet elutasította. A Washington Post tudósítása szerint a texasi legfelsőbb bíróság indokolása a következőképpen hangzik: „Miki egér sohasem volt legalább hat hónapig a nevezett járás állandó bejelentett lakója, emellett pedig, mint kiskorú, az állam törvényei szerint nem választható..."

SZENVEDÉLY

Az angliai Birmingham városában egy Graham Street nevű fiatalember megjavította a féltékenység világrekordját. Az egyik szomszédos ház földszinti konyhaablakán belesve, megpillantotta kü-

lönváltan élő feleségét, amint egy férfival csókolódzott. A Reuter hírügynökség a továbbiakat a következőképpen írta le: „Amikor feleségét meglátta, Street a szomszédos telken keresett egy hosszú deszkát és két használt autógumit, ezekből ugródeszkát fabrikált és a levegőben fejjel előre úszva, áttörte a konyhaablakot, majd földet ért a mosogató közelében. Utána kést ragadott és el akarta vágni a felesége torkát. Szerencsére a rendőrség idejében megérkezett".

Mennyi ideig tart, amíg valaki deszkából és autógumiból ugródeszkát épít? Mindenesetre hosszú csók lehetett.

GAZDASÁGI VISSZAESÉS

A bonni lapok sajnálkozva közölték: tönkrement az „Annabella" nevű nyilvánosház-tröszt, amelynek üzletei behálózták egész Nyugat-Németországot. A vállalkozás, amelyet egy Kurt Kohl nevű üzletember alapított, két évvel ezelőtt még évi 27 millió márka tiszta hasznot hozott és főrészvényesei között orvosoktól, ügyvédektől és adóügyi tanácsosoktól, minisztériumi főtisztviselőkig igen tiszteletreméltó foglalkozású urak és hölgyek voltak találhatók. Szám szerint ezren! Kurt Kohl, a cégalapító 8 millió márka adósságot hátrahagyva a Spanyolország és Franciaország között levő Andorra mini-államba szökött. Andorrának ugyanis nincs kiadatási szerződése Nyugat-Németországgal. A stuttgarti rendőrség most vizsgálja az Annabella-tröszt összeomlásának okait. Az ügyészségnek állítólag már kezében van a részvényesek névsora, s így a dologból könnyen az utóbbi évtizedek legnagyobb botránya lehet. A szökött Kohl üzletvezetőjét Helga Fletscher asszonyt hagyta a pácban, aki pillanatnyilag le van tartóztatva. Nem azért, mert az Annabella-tröszt egyik irányítója volt, hanem mert vonakodott információkat adni a bíróságnak a pénzügyi összeomlás okairól.

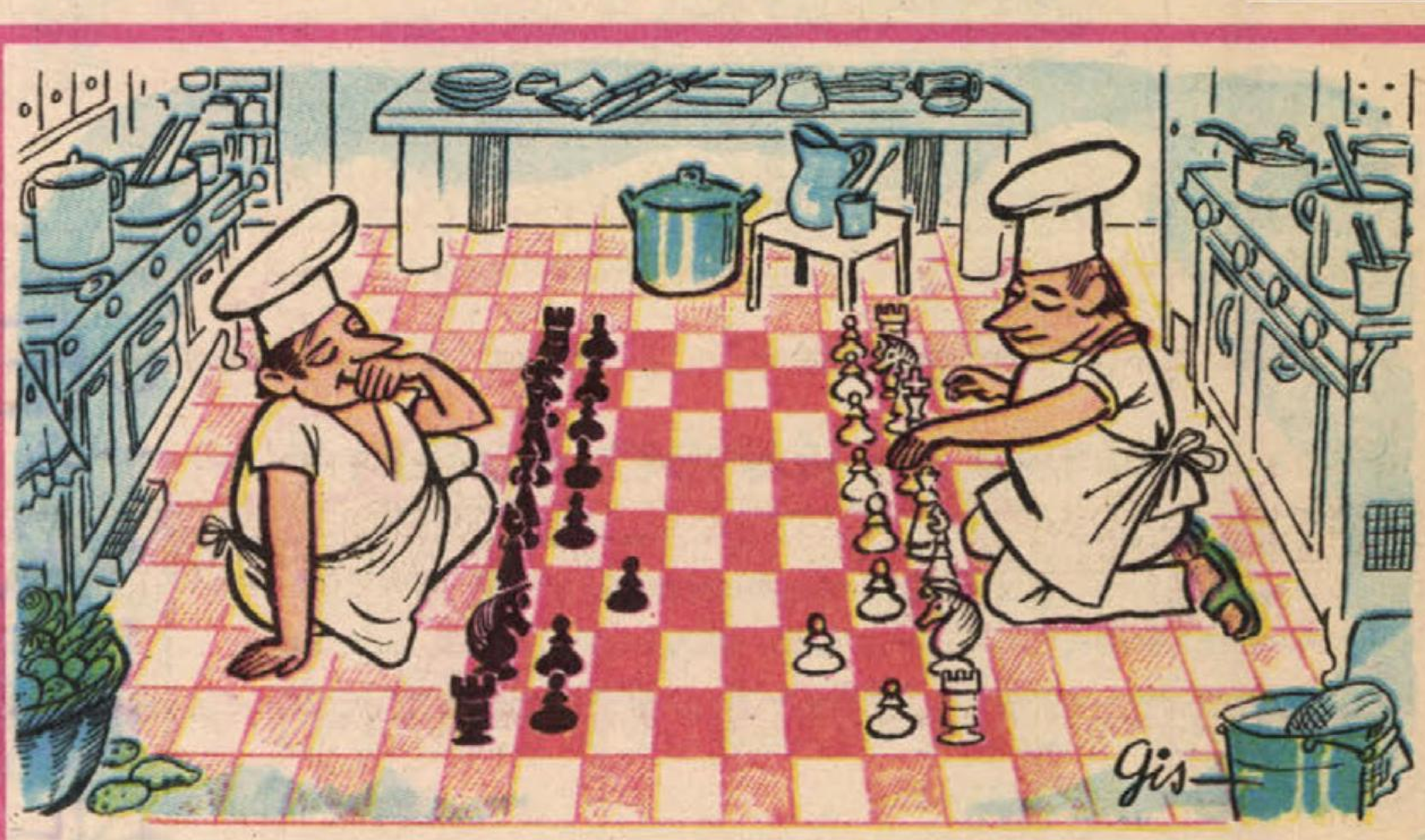
A Die Welt tudósítója előtt Fletscher asszony felháborodottan tiltakozott: „Nem értem a rendőrséget. Mi van itt titkolnivaló? Az Annabella tröszt azért bukott meg, mert Kohl parancsára a lányok százmárkás minimummal dolgoztak. Ezt pedig a mai rossz konjunktúrában egyre kevesebben tudják megfizetni".

IGÉNYES HIVATAL

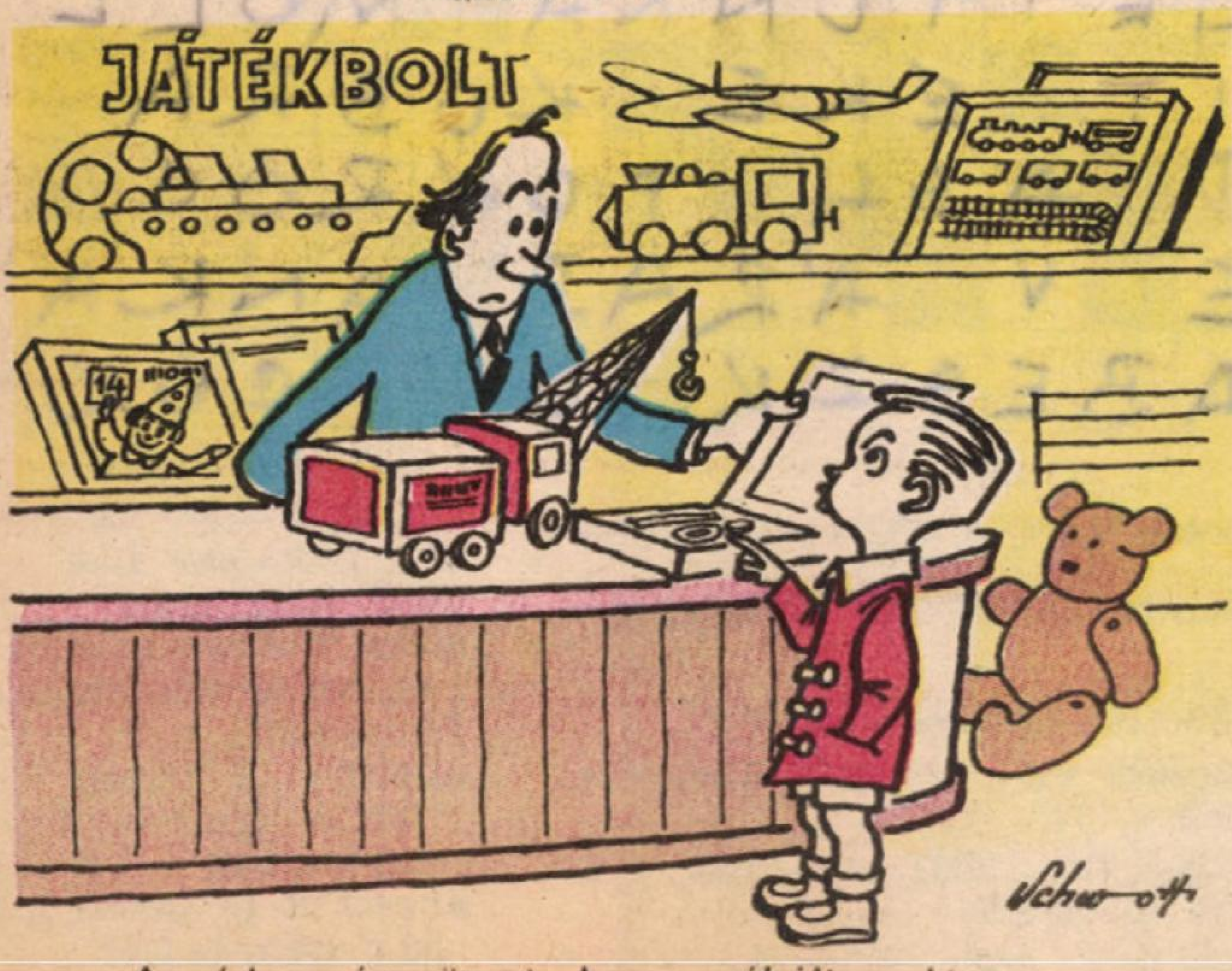

– Fogja rövidebbre ezt az aktát, Szabó kartárs! Gondoljon Örkény István egyperces novelláira!!

RAÉRŐ SZAKÁCSOK

ÜZLETI AJÁNLAT

– Az édesapám üzeni, hogy próbáljam ki ezt a játékot. Ha egy óra múlva is egészben van, akkor vesz nekem belőle négy darabot...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

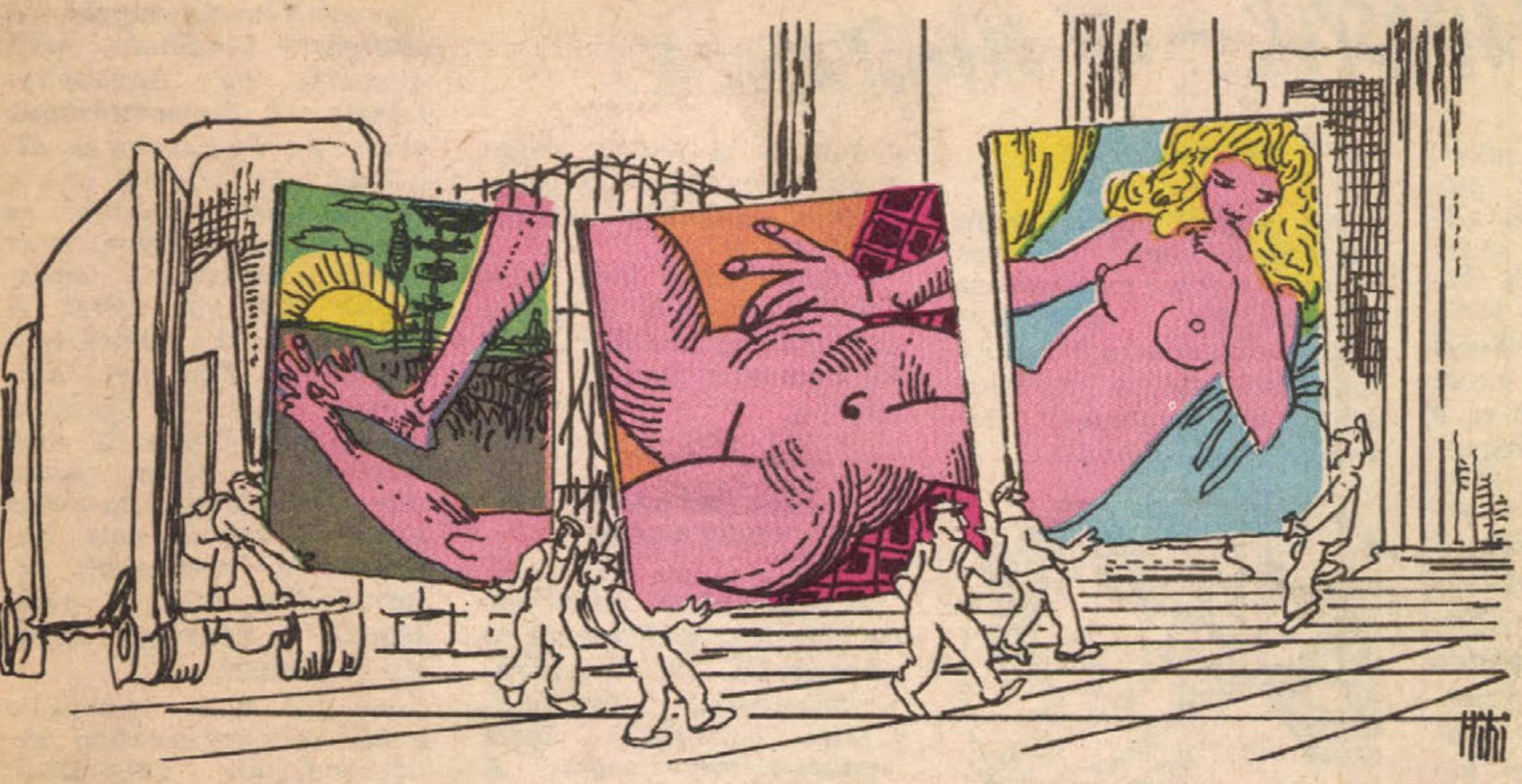
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

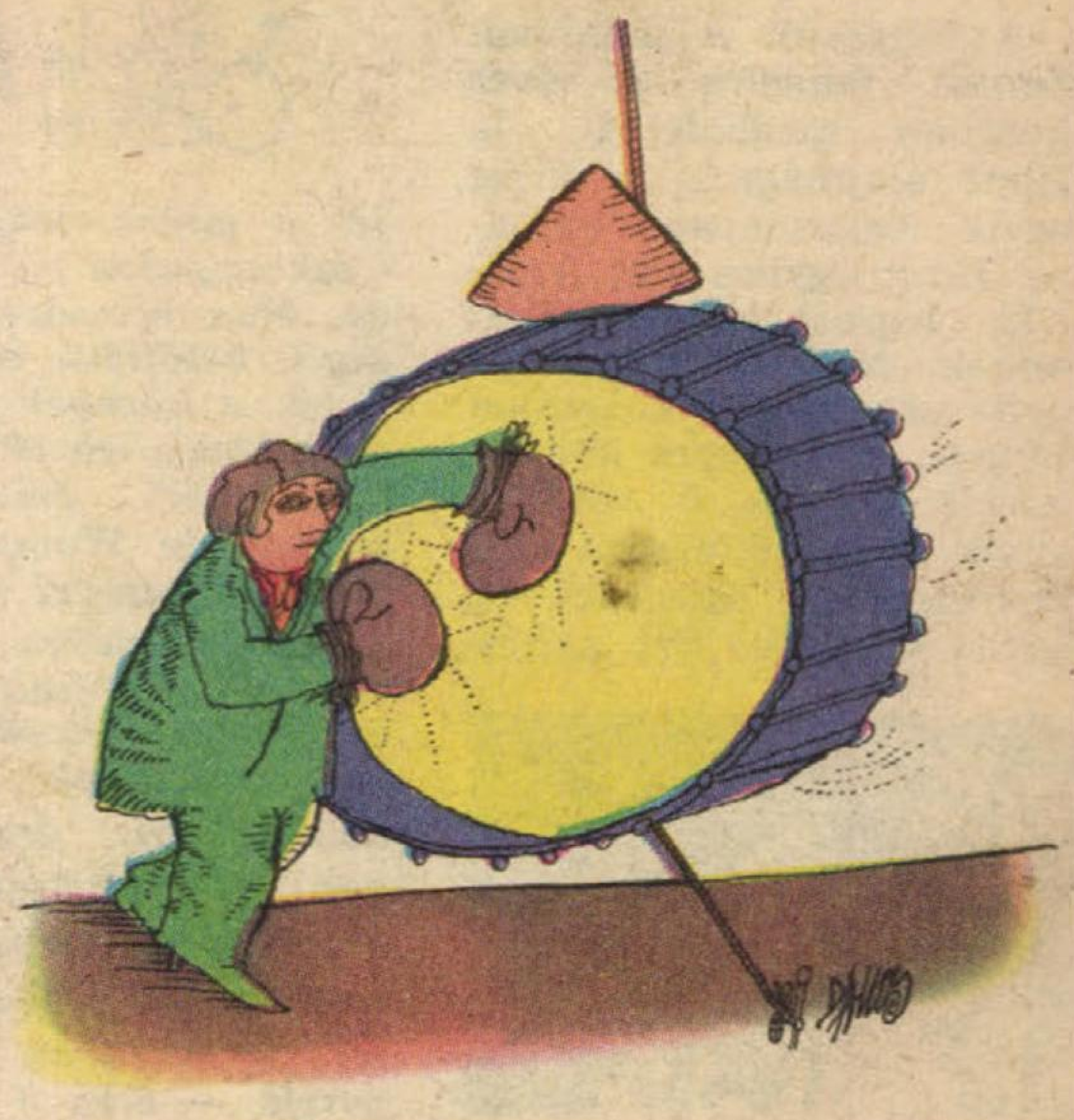
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-52 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

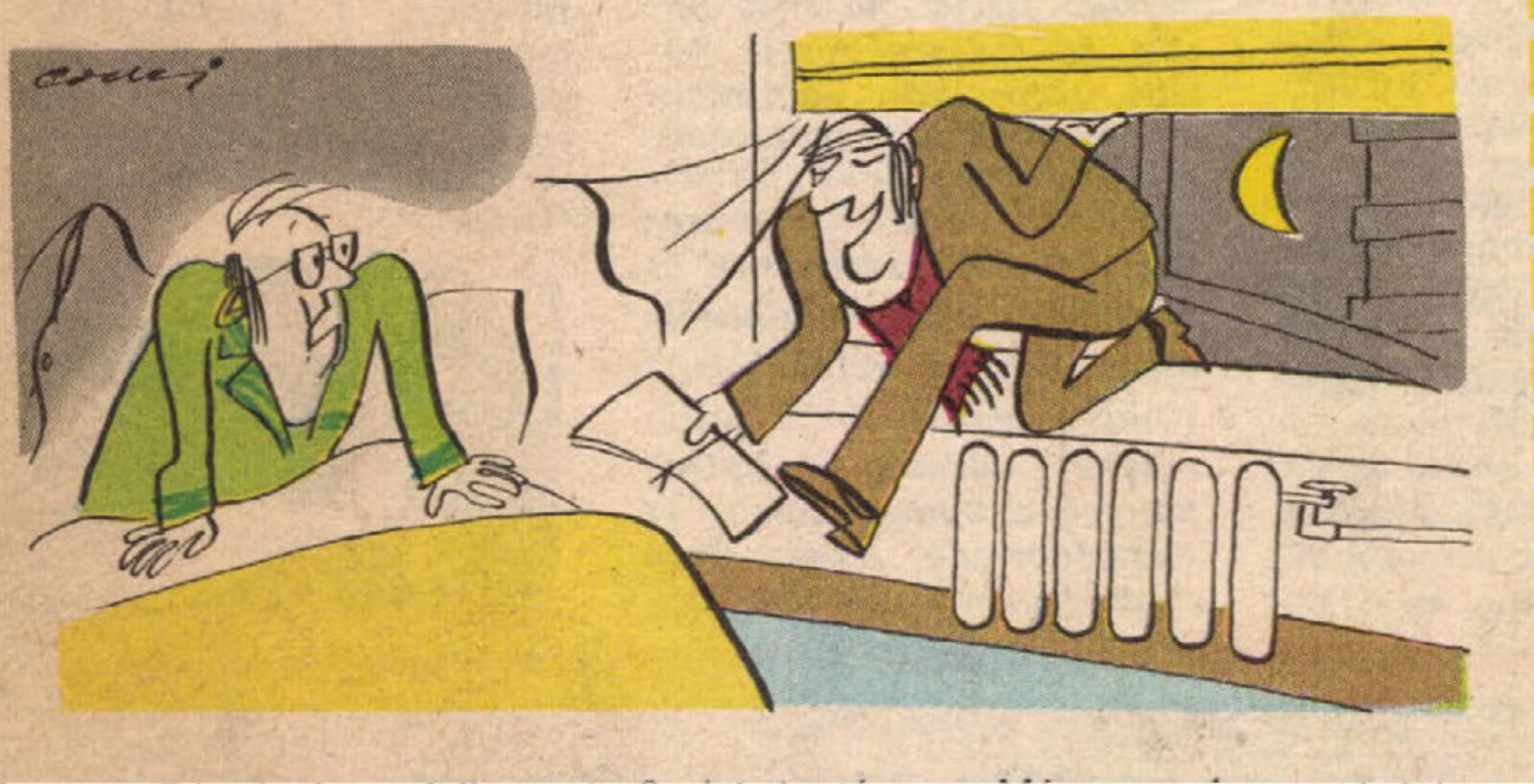
ÉLETMŰ-KIÁLLÍTÁS

EGYÉNI STÍLUSÚ DOBOS

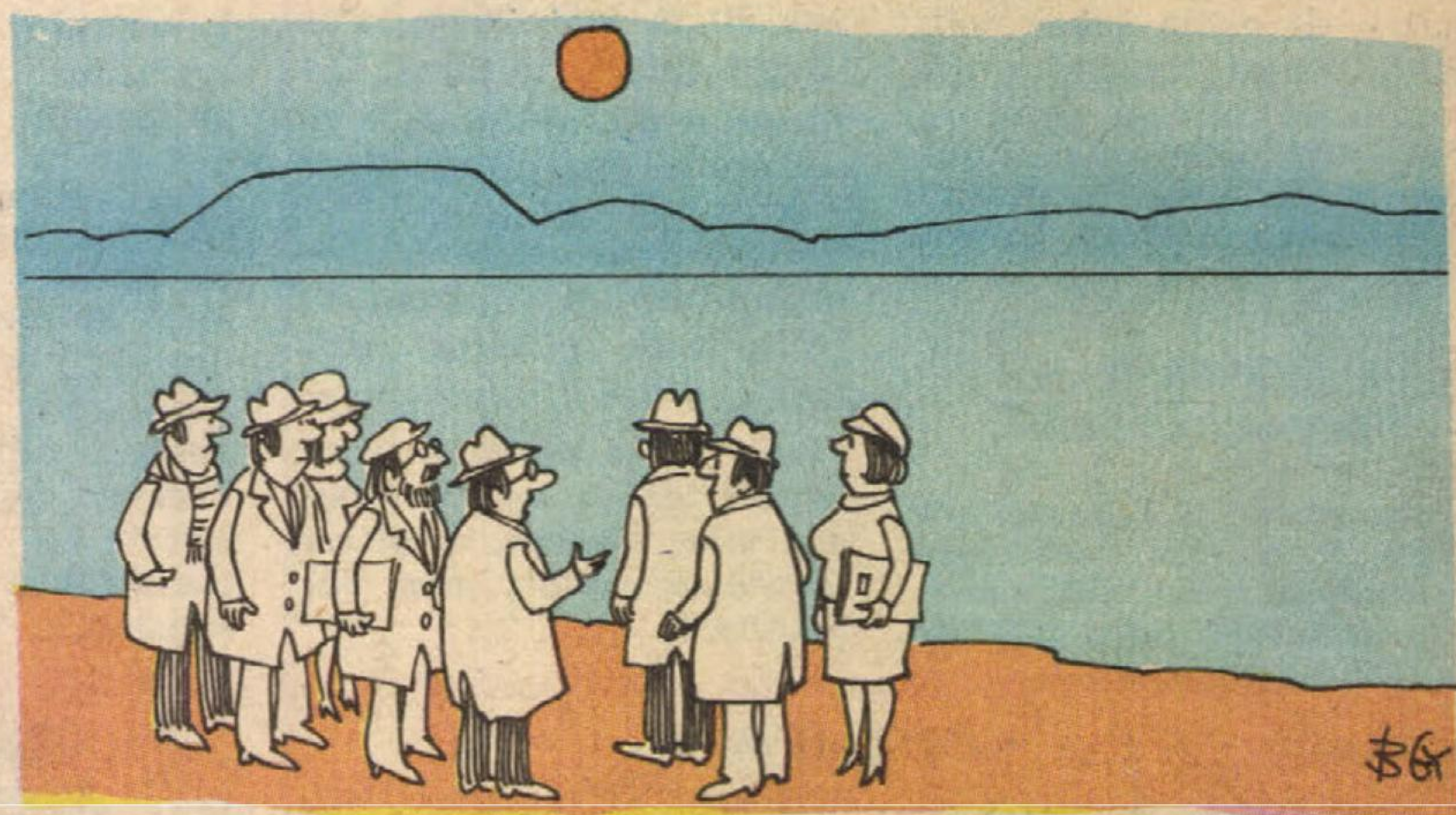

VÁRATLAN LÁTOGATÓ

– Bátorkodtam felkeresni, Szabó kartárs... Még a nyáron azt tetszett mondani: akkor intézi el az ügyemet, majd ha fagy!

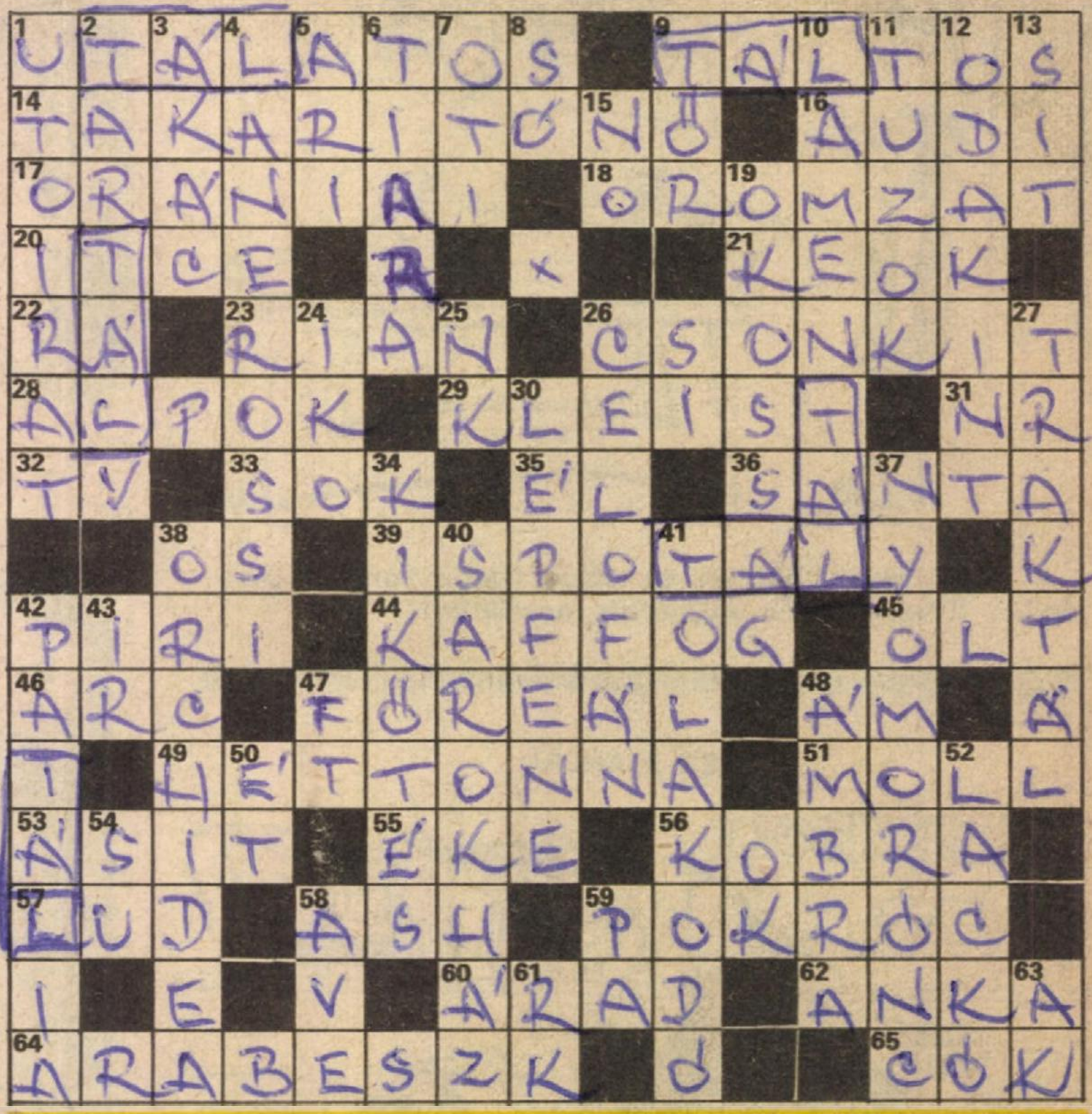
TANÁCSKOZÁSOK MINDENÜTT

– Azt javaslom, hagyjuk meg a Balatont tónak...

Hány tál van a rejtvényben?

Keresztrejtvényünk néhány szavában megtalálható a tál, vagyis a T, Á, L betűk egymásután, ebben a sorrendben. Megfejtésül azt kell beküldeni, hogy hány ilyen szó akad a megfejtett rejtvényben. Címünk: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Határidő: december 30. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

1. Gyűlöletes, taszító
9. Pogány magyarok papja
14. Tisztogatásra alkalmazott személy
16. Német autómárka
17. A németalföldi szabadságharc kiemelkedő alakja: ... Vilmos
18. Épületek homlokzatának része
20. Régies űrmérték
21. Belügyi szerv rövidítése
22. Heyerdal papiruszhajója
23. Télen a Balaton
26. Megkissebbít
28. Hegyvidék Európa közepén
29. Német romantikus író
31. Rövidítés számok előtt
32. Kettős mássalhangzó
33. Nem kevés
35. A kés kelléke
36. Egyik lábára rokkant
38. Csont, franciául
39. Régies kórház
42. Becézett Piroska
44. „Sűrűn egymásután vakkant"
45. A Duna mellékfolyója
46. Ábrázat, orca
47. Hajdani középiskola
48. Ellentétes kötőszó
49. Ennyi dollár volt egy a közelmúltban bemutatott magyar film címében
51. Zenei hangnem
53. Álmos? Vagy unatkozik?
55. Dísze, ékessége
56. Veszedelmes kígyó
57. Kétlábú háziállat
58. Hamu — angolul
59. Durva takaró
60. Vízszintje növekszik
62. Népszerű amerikai énekes (Paul)
64. Stilizált levelekből álló díszítőelem
65. Mók ikerszava

FÜGGŐLEGES:

1. Levelek záradéka
2. Öblös edény-féle
3. Lila ... (Szép Ernő)
4. Olasz futballcsapat, a totóból közismert
5. Becézett Aranka
6. Pápai fejfedő
7. Az SZTK elődje volt
8. Nátriumklorid
9. Szúrófegyver
10. Hosszasan sopánkodik
11. Az Alföldön honos futómadár
12. Helyhatározószó
13. Legyen — latinul
15. Buzdító szó
19. Bölcsesség, intelligencia
24. Cs-vel Kis ló
25. N. K.
26. Műanyag-hártya
27. „Gazdag lakomával kínál"
30. Állatbetegség
34. Egykor katonák büntetése volt
37. Hitvány, szerencsétlen ember
38. Trópusi virág
40. Tejszínhabbal bevont csokoládétorta
41. Erőszakos alkalmatlankodó
42. Veszekedés, perpatvar
43. Lejegyez, papírra vet
47. F. T.
48. Illatszer alapanyaga
50. ... lap (vendéglői olvasmány)
52. Becézett László
54. S. U.
58. Latin üdvözlet
59. A protaktinium vegyjele
61. Vallás rövidítése
63. A. K.

HÁNY RAB VAN A REJTVÉNYBEN?

című keresztrejtvényünk megfejtése: 8 rab.

100—100 forintot nyertek:

Dr. Kaczián Viktorné, 1071 Budapest, Damjanich u. 32.

Draviczky Éva, 1091 Budapest, Hámán Kató u. 88/Y/2.

Makra Lajos, 3200 Gyöngyös, Rózsa u. 7.

A díjakat postán küldjük el.

darabont vésö
ruina arabeszk
ata barabás ila
boni urbánernö
ádáz t alamuszi
lasszo n tüszös
if eszti t ü
sérült l ébred
átlo pintyöke
cselepatak á
ecser r s sarok
hig hasztalan
lak zabi uhu df
ec rabomobil o
ihlet karabiner